

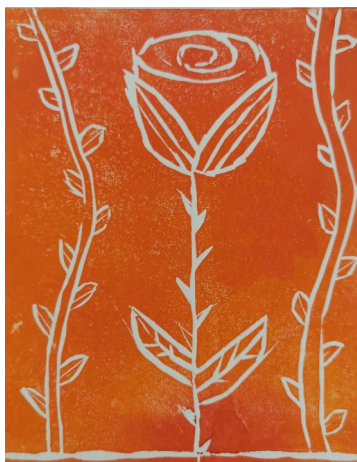
*Glasiło Osnovne šole
Dolenjske Toplice*



koc
maj 2024



Nika Černe, 9. b



Ula Urbančič, 6. b



Pina Lavrič, 9. a



Sara Mihalič, 7. a



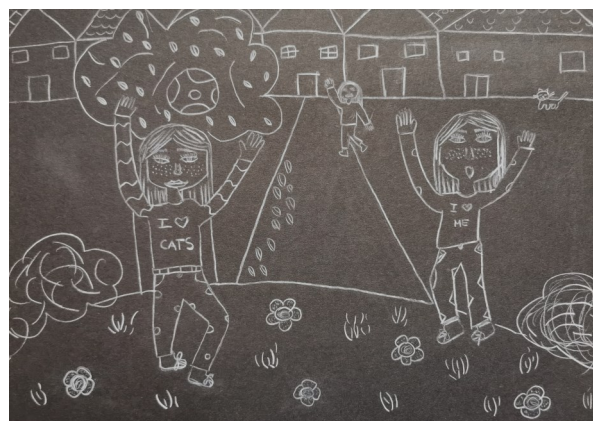
Tin Brinovar, 6. a



Tilen Sepaher, 7. b



Hema Škerl, 8. b



Eva Vidic, 8. a



Zala Otorepec, 9. a

Glasiło Osnovne šole Dolenjske Toplice: Rog

Urednica: Jasmina Kokalj, prof.

Naslovnica: Jože Fifolt, 6. razred (1973)

Risba na zadnji strani: Živa Klobučar, 8. a

Oblikovanje: Dejan Žnideršič, prof.

Odgovorna: Andreja Koščak, prof., ravnateljica

Objavljeno na spletni strani: <http://www.os-dt.si/>

Dolenjske Toplice, maj 2024

N A G O V O R R A V N A T E L J I C E

Dolenjske Toplice, maj 2024

Spoštovani,

veliko zgodb znajo povedati učenci, ki so ali še obiskujejo prostore Osnovne šole Dolenjske Toplice, pa tudi učitelji in ostali zaposleni, ki so jim v teh petdesetih letih v vzgojo, izobraževanje in oskrbo zaupane številne generacije mladih ljudi, ki danes že ali pa še bodo sooblikovale življenje v lokalni skupnosti, drugod po domovini in preko meja naše Slovenije.

Dosežki Osnovne šole Dolenjske Toplice so plod strokovnega in odgovornega dela vseh delavcev šole ter požrtvovalnega dela učenk in učencev, ki v sozvočju s svojimi učiteljicami in učitelji dosegajo uspešne rezultate na mnogih področjih vzgojno-izobraževalnega dela šole. Vsak dober in plemenit dogodek, ki ga mladi soustvarite, je nam starejšim v ponos. To dokazuje, da imate mladi ljudje kljub družbenim, zdravstvenim in ostalim nepredvidljivim okoliščinam, v katerih se znajdete, še vedno prave vrednote, dovolj visoke cilje in vizijo, da boste zrasli v dobre ljudi z odličnim znanjem. Veselimo se prihodnosti z vami.

Po našem praznovanju 50-letnice, ki je trajalo skoraj leto dni, je šola pričela ustvarjati nadaljevalno zgodbo. Praznovati smo začeli že lansko šolsko leto s priložnostnimi razstavami in obiskom nekdanjih zaposlenih, ki so skupaj z učenci preživeli nepozabno torkovo januarsko dopoldne. Dogodki zadnjih dni pred slavnostnim dogodkom ob naši jubilejni 50-letnici so bili samo pika na i vsem načrtovanim aktivnostim. Snemali smo za Prvi program televizije Slovenija in oddajali v živo preko radijske oddaje Radia Slovenija Prvi na obisku. Veliko časopisnih medijev je pisalo o nas, izdali smo priložnostni zbornik ob 50-letnici šole in ga dodali še občinski Rastoči knjigi.

Sedaj je pred vami še šolsko glasilo Rog, ki je tudi posvečeno jubilejni 50-letnici in je dokaz, da prav zaradi ljudi, ki delajo in dihajo skupaj s šolsko stavbo znotraj njenih zidov, tudi v prihodnje pišemo nova uspešna poglavja. Skupaj zmoremo veliko. Naj bo tako tudi v prihodnje.

Sedaj vam pa samo še zaželim prijetno branje.

ravnateljica Andreja Koščak, prof.

PREDNOVOLETNI BAZAR

V prazničnem času, ko se mesta svetijo v bleščečih lučkah in se v zraku čuti vonj po cimetu in dišečih dobrotah, se odprejo tudi vrata posebnih priložnosti.

V teh prednovoletnih dneh je naša šola sijala še bolj kot običajno. V četrtek, **7. 12. 2023**, smo v popoldanskem času organizirali prednovoletni bazar, ki je bil poln doživetij, ustvarjalnosti in dobre volje.

Pomemben poudarek našega tradicionalnega dogodka je sodelovanje vseh otrok pri izdelavi izdelkov, kar je bilo omogočeno s tesnim sodelovanjem učiteljev. Le-ti s svojim znanjem in vodenjem prispevajo k razvoju otroških praktičnih in inovativnih sposobnosti, kar je bila ključna točka dogodka.

Naši mali ustvarjalci so se združili in ustvarili prave mojstrovine iz različnih gradiv, ki so jih nato ponosno razstavili na stojnicah svojih oddelkov. Izdelki, ki so nastali, so bili

izjemni, vsak s svojo zgodbo in posebnostjo: unikatne voščilnice,



aranžmaji, izdelki za nego, uporabni in dekorativni izdelki iz lesnih gradiv, za pomoč pri učenju, sladke dobrote in napitki, unikatne svečke, mini darilca, obeski, igrače, vrečke iz odpadnega blaga, igrače za hišne ljubljence, ptičje hiške in še bi lahko naštevali. Ponudba je bila zelo bogata.

Poleg tega smo spodbujali tudi okoljsko ozaveščenost, saj so otroci pri ustvarjanju uporabljali odpadna gradiva, kar je dodalo pridih inovativnosti dogodku. Tako smo skupaj prispevali k zmanjšanju odpadkov in hkrati

spodbujali trajnostno ravnanje.

Na bazarju je bila prisotna tudi stojnica Rdečega križa – učencem predstavljamo koncept solidarnosti in sobivanja ljudi.

Zelo atraktivna je bila tudi delavnica graviranja z laserjem, ki je naša letošnja pridobitev. Obiskovalci so lahko izbrali svoj motiv za obesek iz lesa (napis, sliko) in so ga na licu mesta lahko tudi dobili.

Praznično vzdušje je bilo prisotno, druženje prijetno in sproščeno. Ob čajnem kotičku je bilo ves čas pestro dogajanje.

Otroci, tudi najmlajši, so se zelo



vživali v vloge prodajalcev, izdelke so lepo predstavili in poudarili njihove prednosti.

Ob zaključku so bili nagrajeni za svojo ustvarjalnost, obiskovalci pa so odšli domov z unikatnimi izdelki ter občutkom, da so del nečesa posebnega.

Hvala vsem, ki ste sodelovali, ustvarjali in prispevali k uspehu našega prednovoletnega bazarja.

Helena Jordan, prof., vodja bazarja



11. OBLETNICA RASTOČE KNJIGE V DOLENJSKIH TOPLICAH

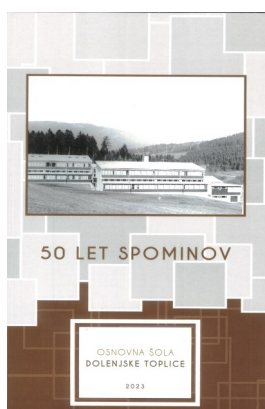
Takoj po šolskih počitnicah smo učenci in učitelji s polno paro začeli urejati še zadnje malenkosti za prireditev ob 11. obletnici Rastoče knjige, ki smo jo pripravili skupaj z Občino Dolenjske Toplice.

V četrtek, 9. 11. 2023, smo se predstavili z zbornikom ob 50-letnici nove šolske zgradbe Osnovne šole Dolenjske Toplice z naslovom 50 let spominov, ki je nastajal skoraj dve šolski leti. Pri zborniku so sodelovali vsi, ki so in so bili del OŠ Dolenjske Toplice. Ravno tako



Vir: Tin Andrić

smo v tem večeru v preddverju simbolično odprli razstavo, ki je nastajala ob zborniku in ki je bila predhodno že predstavljena širši javnosti 26. oktobra na slavnostni prireditvi ob 50-letnici nove šolske zgradbe. Naš večer so pričele plesalke Plesnega Živžava s točko Žvrgolenje, ki so pod okriljem mentorstva prof. Nine Pavlin za to točko dobile zlato plaketo na državnem srečanju otroških plesnih skupin v lanskem šolskem letu. Ravnateljica Andreja Koščak je nato navzoče pozdravila in vsem zaželela lep večer. Župan občine Dolenjske Toplice Franc Vovk je spregovoril o pomenu pisane besede ter projekta Rastoča knjiga.



Prireditev je povezoval igralec in član Anton Podbevšek Teatra Pavle Ravnohrib. Na pogovornem večeru so sodelovali ravnateljica OŠ Dolenjske Toplice Andreja Koščak, učiteljica Mojca Kranjc, vodja tima 50-letnice OŠ Dolenjske Toplice, gospa Helena Kulovec, nekdanja učiteljica na OŠ Dolenjske Toplice, in gospa Marija Andrejčič, nekdanja knjižničarka na OŠ Dolenjske Toplice ter aktivna vodja Rastoče knjige vrsto let.



Vir: Tin Andrić

Sproščen pogovor z gosti je tekkel v smeri 50-letnice nove zgradbe OŠ Dolenjske Toplice, o tem, kako smo v šoli načrtovali praznovanje tega jubileja, kako je šola zrastle, kaj vse se je ob in v njej dogajalo v 50-ih letih, kdo je zaznamoval njeno delovanje in nenazadnje, kako je nastajal zbornik. V sklopu kulturnega programa je nastopil tudi mladi glasbenik, Tim Kukman, devetošolec OŠ Dolenjske Toplice, ki je na Mednarodnem tekmovanju v igranju trobente prejel zlato plaketo, ter sedmošolki Ilona Čih Zupančič ter Zoja



Vir: Tin Andrić



Vir: Tin Andrić

Mujić, ki sta popestrili večer z dramskima prizoroma. Ob koncu prireditve smo vsi zbrani še simbolično umestili zbornik v centralno Rastočo knjigo. Mentorici prireditve sta bili učiteljici Jasmina Kokalj in Karmen Sepaher.

Učitelji in učenci OŠ Dolenjske Toplice smo tako znova pokazali pripadnost topliški šoli, topliški dolini ter Rastoči knjigi.



Vir: Tin Andrić



Vir: Tin Andrić

tim Rastoče knjige

MUZIKAL CATS V KKC DOLENJSKE TOPLICE



V torek, 12. 12. 2023, so se na odru Kulturno kongresnega centra Dolenjske Toplice z dolgo pričakovanim muzikalom Cats v angleščini predstavili učenci Osnovne šole Dolenjske Toplice. V predstavi je nastopalo blizu sto učencev od drugega do devetega razreda, ki so z zanimivimi koreografijami ter petjem gledalcem prepričljivo pričarali življenje skupine mačk, imenovanih Jellicle Cats, ki se enkrat na leto odločijo, katera izmed njih bo izbrana za ponovno rojstvo.

Priprave na izvedbo muzikala segajo še v lansko šolsko leto, ko so se učenci s sedmimi mentorji lotili zahtevnega projekta, ki od nastopajočih zahteva veliko discipline, znanja angleščine, pevskih sposobnosti ter predvsem veliko vaj. Prvič so nastopili na zaključni šolski prireditvi na zadnji dan pouka pred poletnimi počitnicami. Publika je bila navdušena nad videnim in slišanim, zato smo se odločili, da se predstavimo tudi drugje.



Predstava v Kulturno kongresnem centru je bila uspešna, saj so bile prodane vse vstopnice, učenci pa so bili zadovoljni, da jim je uspelo, za kar so se trudili že skoraj drugo leto.

Zahvaljujemo se vsem, ki so si prišli ogledat predstavo, ter upamo, da v prihodnosti z učenci ponovno stopimo na oder še s kakšnim drugim umetniškim projektom.

tim muzikala Cats

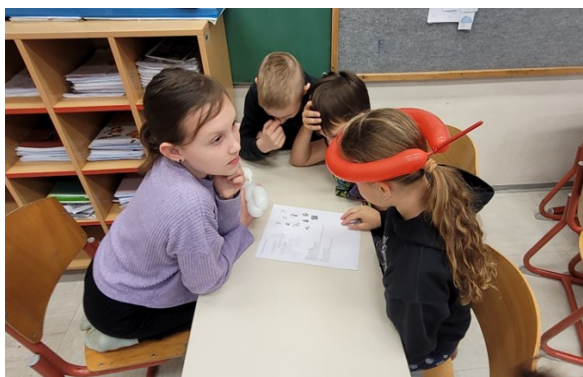
ANDERSENOV VEČER – PRAVLJICE NA POHODU

Kot že nekaj let do sedaj smo se na Osnovni šoli Dolenjske Toplice aprila zopet prelevili v pravljичne junake ali v aktivne poslušalce in pripovedovalce zgodb. Pripovedovanje je namreč ena od najprimernejših človekovih dejavnosti, saj zajema praktično vse človeško spoznanje o svetu in onkraj njega. V pravljicah je torej vedno vse mogoče. Kako je to videti v praksi, pa smo se lahko prepričali sami.



V petek, 19. aprila 2024, smo se učenci in učitelji tima Rastoče knjige ob 17. uri zbrali ter se za začetek skrivnostno porazgubili po praznih prostorih. Čakalo nas je kar nekaj izzivov, saj smo si letos za izhodišče izbrali pravljico Ele Peroci, ene najprepoznavnejših slovenskih pravljicark, katere slikanice so polne prelepih podob znanih slovenskih slikark. 50 učencev se je razdelilo v tri skupine, ki so jih vodile štiri učiteljice. Učenci prvih in drugih razredov so pod budnim očesom učiteljice Mojce Kranjc brali pravljico *Moj dežnik je lahko balon*. Poistovetili so se lahko z deklico, ki zaradi izgubljene žoge poleti nad mestom ter pristane na travniku, kjer rastejo najrazličnejši klobuki. Učiteljica je učen-

ce razvrstila v skupine po barvi listkov z zlogi, pari so se našli glede na barvo lističa. Nato so sestavljali, prebirali in razlagali besede, ki so poimenovalle različne skupine besed, povezane s pravljico. Gibali so se po sedmih postajah, posamezna skupina je morala sestaviti dele dežnika, ga okrasiti in zlepit. Prebirali so besede na lističih in tvorili povedi, lepili povedi na dežnike in urejali dežnike v zaporedje, da je nastala obnova.



Na koncu so izdelke razstavili v šolski jedilnici.



Medtem se je skupina učencev tretjih, četrth in petih razredov pod vodstvom učiteljice Liljane Klobučar in knjižničarke Vesne Podlesnik ukvarjala z branjem pravljice *Amalija in Amalija*. Vsak je prebral en del pravljice. Nato so se o njej pogovorili, odgovorili na vprašanja in se pri naslednjih nalogah razdelili v tri skupine. Učenci so morali sestaviti odlomek pravljice in ugotoviti, iz katere pravljice je. Imeli so naslove pravljic in slike, ugotoviti so morali, kateri naslov spada k sliki. Za gibalni odmor so imeli t. i. tekalni

narek, iz balonov pa so oblikovali neko stvar, na primer žival. Za zaključek so reševali križanko stripovskih junakov.

Skupina enajstih šestošolcev in sedmošolcev se je na začetku posedla v krog na blazine in pozorno poslušala pravljico *Moj dežnik je lahko balon*, ki jo je brala učiteljica Jasmina Kokalj. V razredu, kjer je svetila le majhna lučka, so se lahko ponovno vrnili v čase, ko so jim starši vsak večer prebrali pravljico za lahko noč. V ozadju je bilo slišati pomirjujočo glasbo, ki je pričarala pravljico vzdušje. Učenci

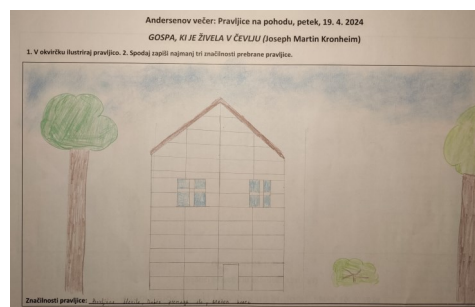
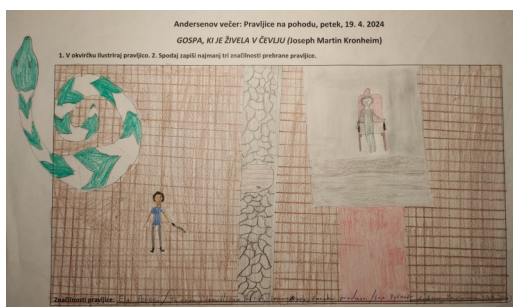
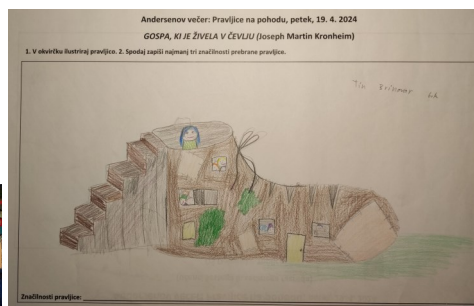
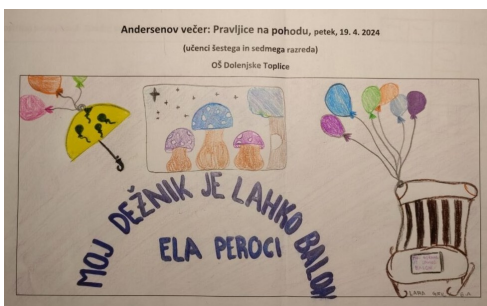
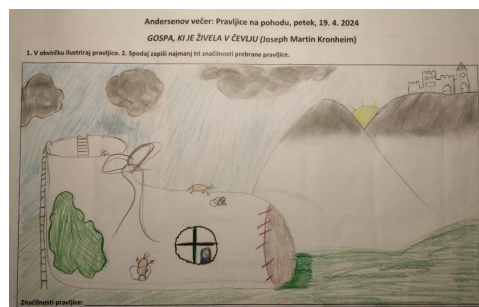
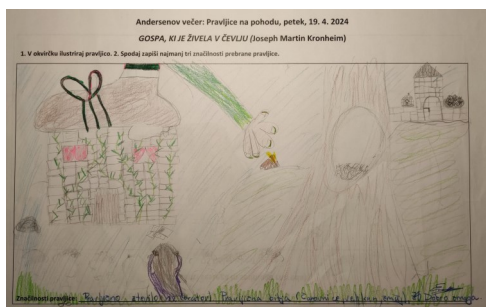
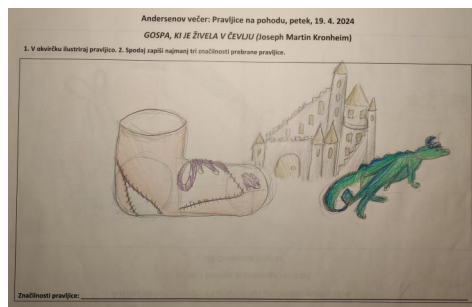
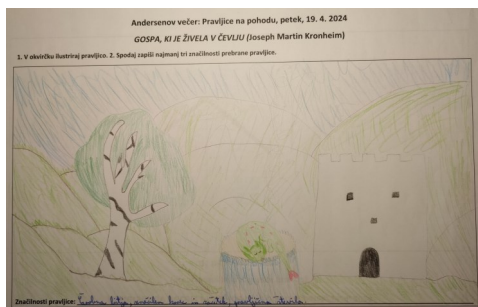




so po branju pripovedovali o pravljici in kako so se ob tem počutili. Vsi so izpostavili pozitivne občutke, ki so jih doživljali. Nato pa jih je čakal lov na naslednjo nalogo – v šoli so morali poiskati vrečko z baloni, česar so se lotili zelo zavzeto. Baloni so bili sicer zelo skrbno skriti v šolski garderobi, vendar so jih hitro našli. Učenci so nato na balone napisali ključne besede, ki so si jih zapomnili iz pravljice. Balone smo nato zvezali skupaj in si predstavljali, da nas lahko nesejo čez mesto. Učenci so se v nadaljevanju poznega popoldneva še enkrat lotili lova na zaklad, risali so in ustvarjali pravljico knjižico, na koncu pa je učence vseh razredov v jedilnici čakalo sladko presenečenje – rogljički in limonada! V veselem vzdušju in s polnimi želodčki so se nato ob 19. uri odpravili domov.

Dejali so, da se bodo drugo leto ponovno vrnili, saj vedo, kaj je v življenju zares pomembno: »*Le živeti, to ni dovolj; imeti moramo sonce, svobodo in majceno cvetlico.*« (Hans Christian Andersen)

Jasmina Kokalj, prof.



P R E D N O S T N A N A L O G A

CELOSTNI RAZVOJ IN ETIKA VZGOJNO-IZOBRAŽEVALNIH ZAVODOV

V letošnjem šolskem letu smo na OŠ Dolenjske Toplice začeli z novo prednostno nalogo šole, in sicer Celostni razvoj in etika vzgojno-izobraževalnih zavodov (CREVIZ). Vzgojno-izobraževalni sistem oziroma vrtec ali šola sta prva prostora, v katerih otrok doživi izstop iz zaprtega kroga družinskih odnosov ter vstopi v simbolni organizem širše družbene skupnosti, zato bodo splošni odnosi, ki vladajo v šolski skupnosti, pomembno oblikovali otrokov odnos do družbene sredine. Veliko se bomo ukvarjali s pravičnostjo, ki v odnosu med učenci in učitelji izboljšuje razvoj državljskih kompetenc. Poleg vsebinskega vidika je pri tem pomembna tudi šolska klima in z njo zelo pomemben element, to je občutek pripadnosti šoli. Šola deluje v imenu družbe, torej zagovarja temeljne vrednote družbe, ki vključujejo človeško dostojanstvo in s tem povezano sposobnost za samostojni razmislek. Šola je svet vrednot oz. je narejena iz vrednot, učitelji pa smo tisti, ki moramo ubesediti te vrednote in jih tudi živeti, posledično jih bodo sprejeli tudi učenci in njihovi starši.



VIR: <https://unicef.si/gradiva/integriteta-ucni-modul-za-usposabljanje-uciteljev/>

Cilji vzgoje in izobraževanja so zagotavljanje optimalnega razvoja posameznika ne glede na spol, socialno in kulturno poreklo, veroizpoved, rasno, etnično in narodno pripadnost ter telesno in duševno konstitucijo oziroma invalidnost; da vzgajamo in razvijamo sposobnosti za življenje v demokratični družbi in s tem spodbujamo zavest o integriteti posameznika. V zavodih za vzgojo in izobraževanje moramo zagotoviti varno in spodbudno okolje. Razvojna naloga je zasnovana kot celostni pristop k uresničevanju ciljev vzgoje in izobraževanja v Republiki Sloveniji, osrednji cilj pa je povezati aktivnosti na ravni vzgojno-izobraževalnega zavoda, vzgojnega delovanja in formalnega kurikula z namenom vzpostaviti trden temelj varnemu in spodbudnemu učnemu okolju. Namen razvojne naloge je umestiti vrednotni sistem v dokumente šole. Splošni cilji razvojne naloge so vzpostavitev izhodišč in predlogov za delovanje VIZ kot temelja varnega in spodbudnega učnega okolja oziroma delovanja VIZ z visoko stopnjo integritete, povezati VIZ in vzgojno-izobraževalni program ter usmeritve in cilje kurikularne prenove, krepitev profesionalizma strokovnih delavcev (strokovnost, zakonitost in etičnost), zagotavljanje varnega in spodbudnega učnega okolja in oblikovanje učnih okolij s sodobnimi didaktičnimi pristopi, ki krepijo celostni razvoj učencev ter krepitev celostnega razvoja otrok in učencev.

Dolgoročni cilji razvojne naloge so vzpostavitev celostnega pristopa za integritetno ravnanje v vzgojno-izobraževalnih zavodih, dvig profesionalnega ravnanja zaposlenih v vzgoji in izobraževanju ter dvig ugleda vzgojno-izobraževalnega sistema kot standarda integritete, okrepitev zavedanja o pomenu etičnega ravnanja in odgovornosti, skladno z osebnostjo, vrednotami, pravili in normami družbe ter okrepitev lastnih osebnostnih in socialnih kompetenc za vzpostavljanje odprte komunikacije za uspešno in kvalitetno sodelovanje z različnimi deležniki, okrepitev delovanja v skrbi do drugega, solidarnosti in skupnega delovanja za skupno dobro ter okrepiti veščine za kakovostno sodelovanje, komunikacijo in rabo strategij za konstruktivno reševanje problemov in konfliktov. Integriteta družbe in posameznika sta soodvisni, glavni namen projekta oz. razvojne naloge pa je krepiti integriteto družbe skozi vse ravni vzgojno-izobraževalnega sistema, vključno z vrtci, in krepiti profesionalizem (zakonitost, strokovnost in etičnost) zaposlenih v vzgoji in izobraževanju, vključno s poudarkom na etičnem vodenju.

Dejan Žnideršič, prof.

OBISK UČITELJEV S SLOVAŠKE

Oktober 2022 se je končal Erasmus+ projekt z naslovom NOVI MEDIJI V SODOBNI DRUŽBI.

V njem so sodelovale šole iz Nemčije, Norveške, Danske, Slovaške in Slovenije. Kljub temu da je projekt končan že dve leti, pa so se v času trajanja projekta stkale močne vezi med sodelujočimi državami.

Tako nas je v času od 22. 4. 2024 do 26. 4. 2024 obiskala skupina dvanajstih učencev ter treh učiteljev iz nekdanje partnerske šole, iz Slovaške (Zakladna skola Pavla Marceľyho). Slovaški učenci in učitelji so se udeležili pouka v 8. a, 8. b in 7. b razredu. V pomoč so jim bili učenci v posameznih razredih.

Glavni cilji projekta so bili:

- učenje jezikov (angleščine/nemščine), spoznavanje novih metod in oblik učenja,
- izboljšanje IKT znanja in učenja na spletu za učence in učitelje,
- izboljšanje uporabe tabličnih računalnikov in IKT pri učnih urah,
- prepoznavanja spletnega ustrahovanja med učenci in njegovo preprečevanje,
- vključevanje tujih učencev v šolsko okolje,
- izboljšanje znanja EU in integritete EU ter pozitivnega učinka sodelovanja v projektih EU na naše življenje.

Za učitelje je bila mobilnost izobraževalni obisk na delovnem mestu (udeležili so se pouka in sledili šolskemu načrtu ter primerjali kurikulum) ter iskali ideje, ki jih lahko prenesejo v svoje delo, za učence pa zanimiva izkušnja sodelovanja pri pouku v tujem okolju, s svojimi vrstniki, spoznavanje šolskega sistema in tkanje novih prijateljstev.

Naši gostje so v dopoldanskem času spoznavali šolski sistem, v popoldanskem času pa so si ogledali okolico Dolenjskih Toplic, pekli topliški piškot, spoznavali program za oblikovanje na laserskemu rezalniku ter imeli likovno delavnico. Poskrbeli smo tudi za skupinsko druženje v sobi pobega, pripravili pa smo večerni kino, kjer smo si skupaj ogledali slovenski film. Tudi na tej mobilnosti ni manjkal ogled Novega mesta in Otočca.

Naši gostje so ob koncu mobilnosti zapisali tudi svoja mnenja in primerjali obe šoli ter šolski sistem. Zapisali so, da so se na šoli počutili dobro, da je naša šola velika ter da se nahaja v zelo lepem okolju. Pohvalili so prijaznost ljudi ter program celotnega tedna, ki smo ga pripravili. Povedali so tudi, da je naš šolski sistem zelo podoben njihovemu.

Ta šola je zelo dobra. Ima zelo lepo lego v Dolenjskih Toplicah in veliko zelenja okoli šole. Šola ima ogromno jedilnico, kjer smo imeli kosila. Ima veliko učilnic, učilnico fizike in kemije, ogromno telovadnico in veliko drugih učilnic za otroke. Šola je ogromna, v njej pa se zelo hitro izgubiš. Bivanje v Dolenjskih Toplicah mi je bilo zelo prijetno. Spoznali smo veliko dobrih prijateljev, učiteljev, prijazno ravnateljico in zelo prijazno vodjo mobilnosti na šoli. **(MARKO KECSKES)**

Šola se nahaja v lepem okolju, s »kul« učenci. Spoznala sem kar nekaj novih prijateljev. Učilnice in učne ure so bile zanimive. Učitelji so bili zelo zabavni. Imate prijetne učilnice. Hrana je drugačna od naše. Tukaj mi je bilo zelo všeč. **(NINA PARTLOVA)**

Tukaj je bilo super, res sem uživala. To je zelo prijeten kraj in zelo prijazni ljudje. Všeč so mi izdelki učencev, ki so bili razstavljeni po šoli. Nekateri učitelji so res strogi, ampak tako bi moralo biti. Všeč mi je bil program, ki ste ga pripravili za nas. Poskusila sem veliko novih stvari, kot je peka in drugo. Vesela sem, da sem bila lahko na vaši šoli, res sem uživala.

#milujempeniaze ok ahojcau cmuq love yall **(MICHAELA GALGANOVA)**

Vaša šola je res dobra, na zunaj izgleda majhna, od znotraj pa je velik labirint. Z učenci je bilo zabavno. Kadar sem potreboval pomoč, so mi vedno pomagali. Učitelj je bil super in zabaven. Šola ima veliko stvari, ki jih naša šola nima. Presenetilo me je, ko sem v telovadnici opazil plezalno steno. Najbolj mi je bilo všeč, da sem našel nove prijatelje, s katerimi sem zelo užival. **(ALEX BRUNA)**

Tukaj je bilo super. Našla sem veliko novih prijateljev in doživela nove izkušnje v tej državi. Zelo so mi bile všeč vaše učne ure. Imate zelo prijazne učitelje in sošolce. Za nas ste pripravili zelo dober program. Malica, prigrizki in kosila so bila zelo dobra.

Imate zelo lepo šolo. Pogrešala vas bom. **(ALENA SEBESTOVA)**

Všeč mi je bilo, da se je vsak učitelj potrudil in nam pripravil dobrodošlico. Bili so zelo prijazni. Pouk se ni veliko razlikoval od slovaškega. Ker nekateri učitelji niso govorili angleško, so bile ure pouka nekoliko nerazumljive. Šolska jedilnica je lepa. Všeč mi je bilo, da je velika in da imate veliko prostora, tudi če je šola manjša. Hrana je bila drugačna od naše. Všeč mi je bil uvodni pozdrav s pesmijo in informacijami o kraju in šoli. Dva učenca sta bila vodiča naše skupine. Pokazala sta nam učilnice in razkazala šolo. **(SIMONA SIMONOVA)**

Imate zelo dobro šolo. Učenci so zelo prijazni in prijetni. Pri vas so učitelji boljši in bolj prijazni kot na naši šoli. Tudi učne ure so bile zanimive. Želim si, da bi lahko ostal dlje. **(TEO LIPOVSKY)**

Šola je zelo majhna, a lepa. V tej šoli so zelo prijazni učenci in učitelji. Učenci so se učili zelo zanimive stvari. Všeč mi je vaš šolski sistem, tudi trava in hribovje v okolici šole. Zelo so mi bile všeč delavnice. Res je, da ste zelo dobri v odbojki, kar ste tudi dokazali. **(PETRA ODKLADALOVA)**

Šola je zelo prijetna in lepa. Učenci in učitelji so zelo prijazni. Vsaka učna ura je bila zabavna in zanimiva. Zelo lepo se je bilo družiti z vami, saj ste bili zelo prijazni do nas. Šola je nekoliko manjša od naše, vendar lepa. Šolska jedilnica je precej dobra, hrana pa zanimiva. Učenci so zelo dobri v odbojki. V bodoče moramo vaditi, da vas naslednjič v odbojki premagamo. **(TAMARA JUNASOVA)**

Imate zelo lepo šolo, prijazne učence in zelo prijazne učitelje. Šolska jedilnica je lepa, hrana pa se razlikuje od naše. Šola izgleda zelo stara in majhna, vendar pa je v notranjosti velika. Vaš izobraževalni sistem je zelo podoben našemu. Želim si, da bi lahko ostal na mobilnosti dlje časa in se še več družil z učenci. **(MAXIM LIPSKY)**

Na šoli mi je bilo všeč, saj je bilo tiho in mirno. Na šoli bi želela ostati še kar nekaj dni, da bi lahko spoznala vse. Teden mobilnosti na tuji šoli je premalo časa za spoznavanje prijateljev. Šola je manjša od naše, vendar v redu. Sistem tukaj je malo drugačen od našega. Šola je zaradi gozda na lepem mestu. Mislim, da je slovenski sistem učenja lažji od našega. Nekatero učno snov smo se mi učili v nižjih razredih, kot se v slovenskih šolah. Zelo dobro je, da ima šolski avtobus postajo pred samo šolo. V času mobilnosti smo igrali tudi odbojko, bilo je zabavno. Mi smo zmagali, vendar so tudi slovenski igralci zelo dobri. Učenci so med poukom mirnejši od naših in poslušajo učitelja. To mi je bilo zelo všeč. V te kraje se želim še vrniti in obiskati nove prijatelje. **(ANNA GRETA SKULTETYOVA)**

Tukaj mi je bilo zelo všeč. Učenci so zelo prijetni in prijazni. Šola je malo manjša od naše, vendar je na šoli zelo mirno. Najbolj mi je bil všeč tečaj umetnosti in delavnice, ki smo jih imeli po puku. Želim si, da bi lahko ostala tu več časa. **(JANA DANCIOVA)**

Mobilnost in šola gostiteljica sta mi bili zelo všeč. Šolsko osebje je bilo zelo prijazno in ustrežljivo. Izobraževalna sistema Slovenije in Slovaške bi lahko primerjali z vsakodnevnim opazovanjem pouka. Pouk, ki sem se ga udeležil, je bila fizika, kemija, angleščina, etika, slovenščina, matematika itd. Predvsem pa smo delili znanje. Kot učitelj sem vesel, da so naši učenci uživali v Dolenjskih Toplicah so naši učenci uživali v Dolenjskih Toplicah. **(MARTIN BAJZIK, učitelj)**

Uživala sem na vaši šoli. Udeležila sem se pouka različnih predmetov, kot so geografija, fizika, matematika in umetnost. Predvsem sem uživala pri pouku likovne umetnosti. Všeč so mi bili učitelji, ki so navduševali učence. Pogovarjala sem se tudi z učitelji vaše šole, ki so bili prijazni in ustrežljivi. Takoj so odgovorili na vsa moja vprašanja. Rada bi ome-

nila, da so nam vsi (učitelji in učenci), ki so sodelovali v projektu Erasmus, poskušali pomagati na vse možne načine. Vsi ljudje na šoli so toplega srca.

Všeč so mi bile tudi delavnice, kot so peka piškotov s sivko ali delavnica oblikovanja zaznamkov za knjige.

Otroci so uživali tudi ob gledanju filma, ki ste ga izbrali za nas. Najbolj so mi bile všeč lučke, ki so ustvarile neverjetno vzdušje. **(MICHAELA KONECNA, učiteljica)**

Šolsko osebje je zelo tradicionalno in označuje značilnosti tradicionalne šole. Učitelji poskušajo imeti prijateljski odnos z učenci. Šola se nahaja v prijetnem okolju. V projektu Erasmus so sodelovali vsi otroci. Po pouku so bile organizirane zanimive delavnice za naše učence. Učitelje je zanimalo tudi naše poučevanje na Slovaškem. Naši učenci so imeli športne in ustvarjalne delavnice. Ta mobilnost mi je dala novo znanje. **(RADOSLAVA KAJANOVICOV, učiteljica)**

Kakšnega mnenja pa so učenci, ki so vodili posamezno skupino znotraj 7. b, 8. a in 8. b razreda?

Ta teden je bil zanimiv, zaradi vpetosti slovaških učencev in učiteljev pri pouku pa veliko bolj razgiban in dinamičen. Učenci iz Slovaške so prijazni, zanimivo se je bilo družiti z njimi. Ugotovili smo, da imamo podobne jezike. Med urami so veliko sodelovali. Z njimi so bile ure zanimivejše. Upamo, da so ta teden uživali.

Naši učitelji so se trudili govoriti angleško, prav tako pa tudi mi. V 7. b razredu smo z njimi plesali polko, račke, mako-reno ter valček. V 8. razredu so slovaški učenci pripravili predstavitev o mestu Bratislava in o šoli, ki jo obiskujejo. Predstavitev je bila zanimiva in zabavna. Po predstavitvi smo rešili tudi nadvse zanimiv, poučen in zabaven kviz.

Pomerili smo se tudi v igranju odbojke, kjer smo učenci naše šole zmagali.

Teden je bil uspešen, slovo pa je prehitro prišlo. Veselimo se nadaljnega druženja z našimi novimi prijatelji.

Tilen Sepaher, Jakob Škedelj, 7. b

Jan Makovec, Iza Avsec, 8. a

Nejc Kastelic, Tin Marc Klobučar, 8. b

Učenci so se družili v času pouka in v popoldanskem času. Tokrat mobilnost ni potekala na klasičen način, saj se učenci niso ves čas družili in je bilo skupno druženje v petih dneh nekoliko prekratko. Vseeno smo jim pripravili zanimivo in nepozabno doživetje, predvsem pa stkali vezi za nadaljnje sodelovanje.

Antonija Miklavčič-Jenič, prof.



P R A Z N O V A L I S M O 5 0 L E T O S N O V N E Š O L E D O L E N J S K E T O P L I C E

TEHNIŠKI DAN OSMOŠOLCEV »ZA LEPŠO ŠOLO«

Konec oktobra smo se še intenzivneje pripravljali na praznovanje 50-letnice naše šole. Organiziran je bil dan dejavnosti, kjer smo urejali okolico šole: pometli smo dostop do košarkaškega igrišča, populili plevel, igrišče smo še enkrat temeljito počistili, kajti predvidena je bila postavitve šotor za prireditve. Pred vhodom v šolo smo z vodo očistili škarpo, stopnice in asfalt. Nismo pozabili na avtobusno postajališče in njegovo okolico.

Druga skupina se je ukvarjala s sestavljanjem dekoracije za pogostitev. Ena skupina je izdelovala dekorativne dodatke za darila gostom, naslednja pa je zlagala darila v darilne vrečke.

Ker smo pričakovali veliko gostov, smo se potrudili in z laserjem izrezali črke ter pripravili napise za parkirišča.

Poskrbeli smo za dekoracijo vseh vhodov v šolo. Ob vhodu na predmetno stopnjo je bilo zanimivo pripravljati elemente učilnice in pisarne izpred 50 let.

Pripravili smo razstavo pletarskih izdelkov pletarjev topliške občine. Raziskovalna naloga na to temo je bila uspešno izpeljana pred mnogimi leti.

Vsi učenci so bili v delo aktivno vključeni na različne načine. S končnim izgledom smo bili zadovoljni.

Helena Jordan, prof.

SOBOTNA DELOVNA AKCIJA ZA UREJANJE ŠOLE IN NJENE OKOLICE

V soboto, 30. 9. 2023, je bila delovna akcija za vse tiste, ki so hoteli polepšati okolico šole. Dogodka se je udeležilo veliko učiteljev, ravnateljica šole in tudi nekateri starši. Na akcijo je najprej šel moj oči, nato sva šla tudi jaz in moj brat Izidor.



Ko sva prišla pred šolo, sva najprej pomagala očiju pobirati suhe veje, ki jih je rezal v živi meji ob poti, ki vodi na igrišče. Kmalu zatem je prišla mimo pedagoginja Helena, ki je mene in brata povabila prebarvati oder. Skupaj smo odšli po čopiče in rokavice in nato pričeli z barvanjem odra. Odrasli so barvali zgornji del odra, jaz in moj brat pa spodnji del odra. Po končanem barvanju odra sva pedagoginji pomagala odstraniti mah s klopic. Nato smo jih še z drugimi učitelji obrusili in po-



barvali. Po končanem barvanju so nas poklicali na malico. Pred malico smo si umili roke in odšli jest. Za malico so bile pice različnih okusov. Najbolj mi je bila vseč pica s šunko in sirom. Po malici smo naredili skupinsko sliko, pospravili orodje in odšli domov.

Mima Kapš, 5. b

TEHNIŠKI DAN 9. RAZREDOV »ZA LEPŠO ŠOLO«

Vsako leto v pomladanskem času namenimo dan dejavnosti urejanju šole in njene okolice. V letošnjem letu naša šola praznuje 50-letnico obstoja. Zato smo dan dejavnosti izvedli v začetku oktobra.

Najprej smo učenci devetega razreda s pomočjo učiteljev poprijeli za delo. Že nekaj dni prej smo se razdelili v sedem delovnih skupin z različnimi nalogami, ki jih je pripravila učiteljica Helena Jordan.

Ta dan smo posvetili temeljitemu urejanju zunanjih in notranjih prostorov. Pred jedilnico in vhodi v šolo smo uredili nasade v betonskih koritih in jih temeljito počistili. Presadili smo rože in jih namestili na okenske police v učilnici gospodinjstva, kjer bodo prezimile.

Počistili smo avtobusno postajališče, asfaltne površine pred vhodom na predmetno in razredno stopnjo, parkirišče pred šolo, košarkarsko igrišče in učilnico na prostem. Učilnico na prostem smo pometli in odstranili plevel, nato pa še pobrusili mize ter klopi.



Skupina deklet je postala prava mala vrtnarska ekipa na zelenici ob avtobusnem postajališču.

Na košarkarskem igrišču smo na odru očistili in prebarvali talno podlogo, popravili in zbrusili klopi na tribunah in pod njimi uredili peščeno podlago.

V učilnici tehnike in tehnologije so devetošolci v okviru izbirnega predmeta že prej temeljito zbrusili delavniške mize. Na tem dnevu pa smo jih dvakrat prelakirali. Izpeljali smo tudi nekaj popravil: škatle za papir, vrata omare, starinski stolček ...

Pred učilnico smo temeljito očistili vitrino z zanimivimi izdelki, ki jih učiteljica hrani že vrsto let. Učenci menimo, da je ta dan pomemben za ohranjanje izgleda naše šole in za ohranjanje dobrih medvrstniških odnosov. Čeprav smo se na tem dnevu nadelali, smo se tudi zabavali in zbližali. Kljub temu da smo že v 9. razredu, se nam še vedno zdi pomembno ohranjati lep videz šole.

Upamo, da se bomo na prireditvi ob 50-letnici šole spominjali vseh generacij, ki so jo obiskovale. Za mnenje smo vprašale tudi učiteljico Heleno Jordan, ki dejavnosti organizira. Povedala je:



»Načrtovanje takih dni je kar zahtevno, ker je veliko dejavnikov, ki vplivajo na izvedbo. Od vremena, do priprave orodij in pripomočkov, ki jih vedno primanjkuje, in materiala, za katerega nimamo veliko sredstev. Seveda tudi priprava nalog za posamezno delovno skupino.

Danes nam je bilo vreme naklonjeno. Ker so nekateri učenci sodelovali pri načrtovanju nalog, so bili bolj motivirani in so prinesli v šolo svoje strojčke in tudi nekaj materiala. Za kar jim izrekam vso pohvalo. Tudi nekatere delovne skupine so bile zelo zagrete in so naredile več, kot sem pričakovala.

Lepo je, da sodelujoči učitelji vodimo skupino in delamo z učenci. Zgledi vlečejo. Marsikomu je potrebno pokazati, kako se uporabljajo metla, motika, strgalnik za plevel ...

Hvala sodelavcema Dejanu Žnideršiču in Igorju Kovaču za njun prispevek. Smo dobra ekipa.«

Zala Otorepec, 9. a, in Tjaša Šenica, 9. b





MATEMATIKA

2 + 2 = 5, to narobe je spet.
 Noben ne posluša, ker jih od matematike boli duša.
 Vsak želi dobit pet, da lahko si kupi sladoled.
 Po sto tisoč očen mormo pridobit,
 da v prihodnosti ne rabmo imet kredit.
 Od enačb, neznank in ulomkov nas že glava boli,
 da se nam prihodnost lažje gradi.

NAŠA ŠOLA

Naša šola že dolgo stoji, minil že petdeset
 let, odkar se gradi.
 Stara, nova to je čist vsen,
 važno, da znanje ma neki namen.
 Vsak let učitelj menjo se,
 ker na šoli vedno neki dogaja se.



Ustanovljena
 6. 1. 1821
 Prva učilnica v Ljubici
 v letu 1952/53 dopolnjevanje nove poslopja v letih
 v letih 1952/53 je bila prvi korak k danes.

Predmeti včasih
 - zgodovina
 - geografija
 - matematika
 - slovenski jezik
 - angleščina
 - nemščina
 - italijanščina
 - glasbeni predmet
 - likovni predmet
 - telesna vzgoja
 - strojništvo
 - računalništvo

Rdeči križ
 ustanovljen leta 1952

Sokolsko društvo
 - 1950/51
 - učilnica za slovenski jezik
 - učilnica za matematiko

Čebelnjak
 leta 1952 je prva učilnica postala v letu 1952 ko
 je bil ustanovljen prvi učilniški odbor
 Šola je imela prvo učilnico, ki je bila
 leta 1952 je ustanovljen prvi učilniški odbor
 leta 1952 je ustanovljen prvi učilniški odbor

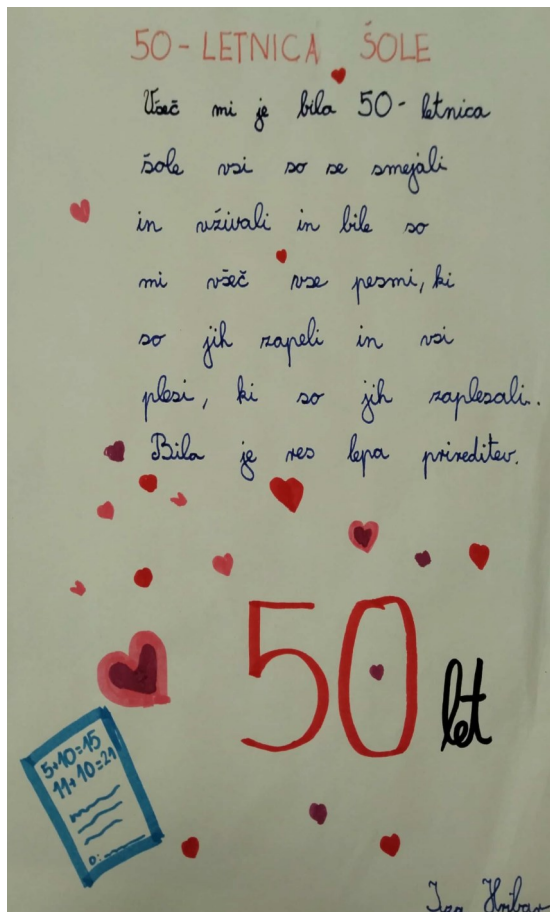
Šola danes
 - Šolski območje
 - 1952 Šola
 - 1952 Šola
 - 1952 Šola
 - 1952 Šola

Dejavnosti
 - Fizična vzgoja
 - glasbeni predmet
 - strojništvo
 - računalništvo
 - likovni predmet

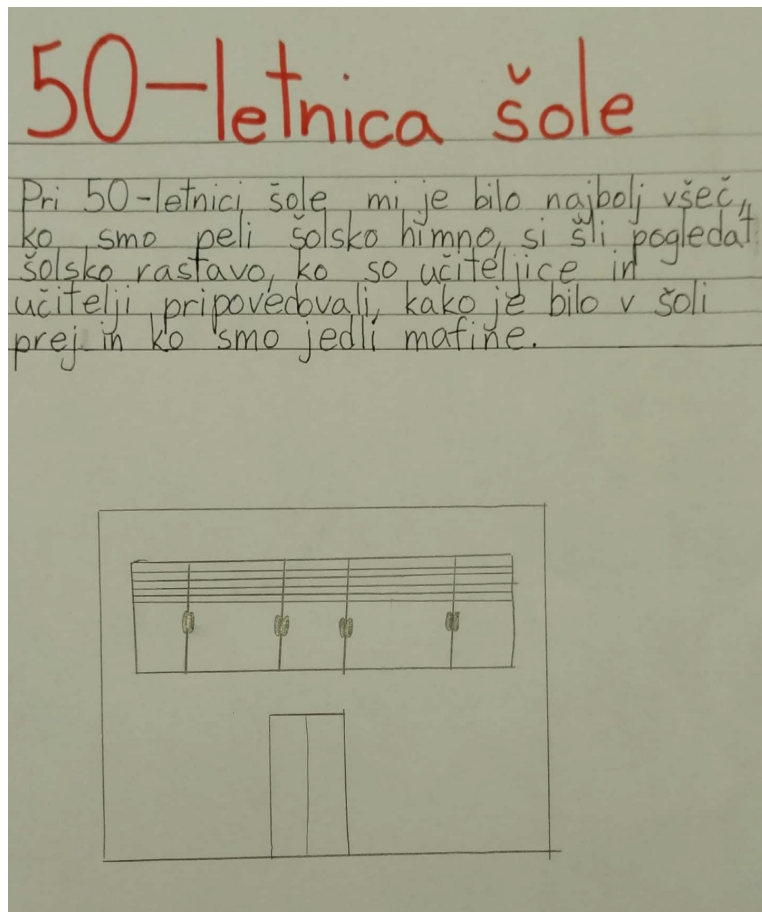
Podružnice
 - Soteska
 - Koroška Poljane
 - Gorenjska Sotica

ŠOLA NEKOČ IN DANES

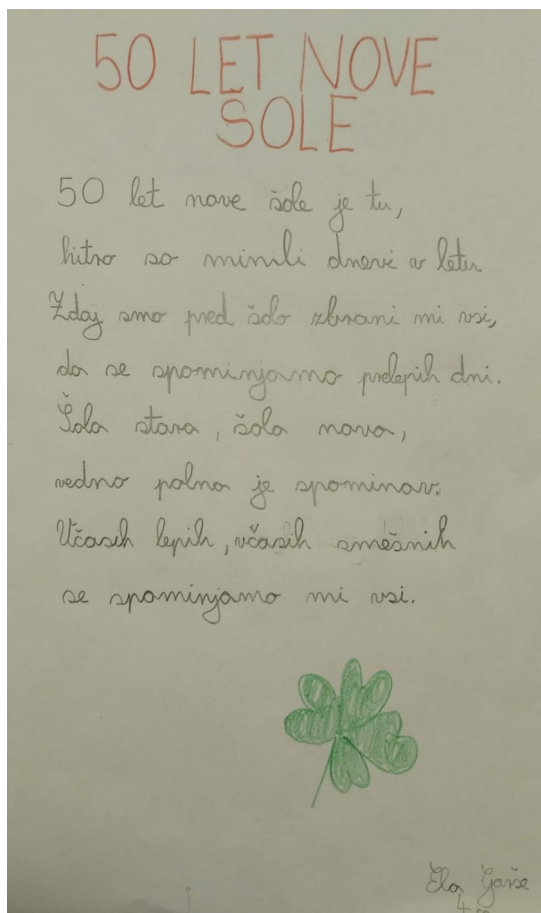




Iza Hribar, 4. a



Tinkara Erpe, 4. a



Ela Gorše, 4. a



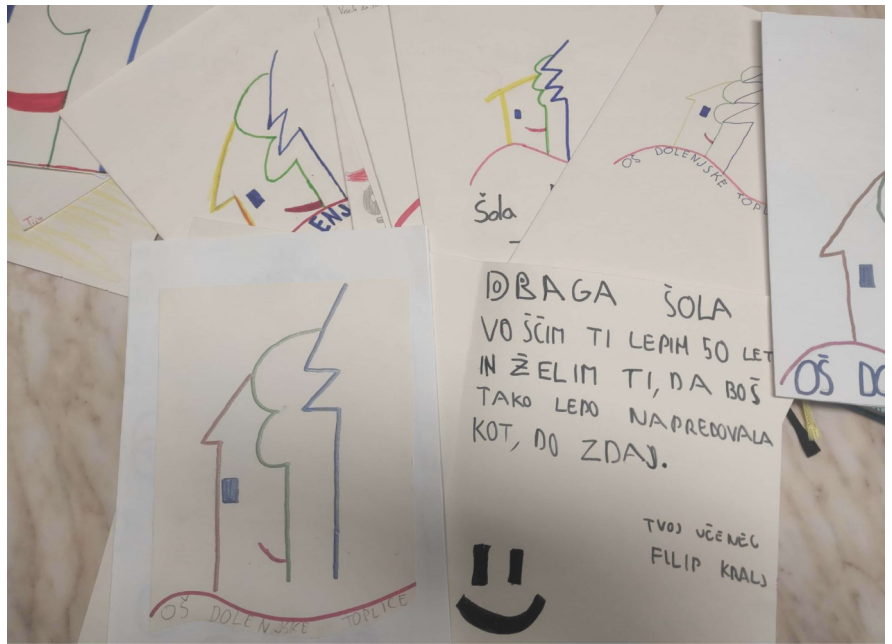
Vir: Artpro d. o. o.



Vir: Artpro d. o. o.



Vir: Artpro d. o. o.



Filip Kralj, 5. a



Jan Medic, 5. b



Jan Lavrič, 5. a



Erik Juran, 5. b



Vir: Artpro d. o. o.

VTISI IN SPOMINI OB SLAVNOSTNEM PRAZNOVANJU 50-LETNICE OSNOVNE ŠOLE DOLENJSKE TOPLICE

Na 50-letnico šole smo se začeli pripravljati že več kot leto dni prej. Pisali smo razne članke, pripravljali razstave in še marsikaj drugega. Izvedli smo tudi sobotno šolo za nadarjene in urejali gradiva za ta dogodek. Imeli smo tudi tehniški dan, pri katerem smo urejali okolico šole.

Po več kot letu dni smo končno dočakali ta dan, 26. oktober 2023, ko je Osnovna šola Dolenjske Toplice praznovala 50 let! Na ta dan smo učenci prišli v šolo ob 13.20. Ko smo prišli v šolo, so nas najprej pričakali hamburgerji. Ker sem nastopal na prireditvi, sem moral takoj zatem pohiteti na generalko. Na generalki je bilo veliko napetosti, saj je imelo veliko nastopajočih precejšnjo tremo. Po generalki sem se odpravil nazaj v razred, kjer smo se posladkali tudi s »šmornom«. Ob 17. uri se je začela slavnostna prireditev. Na prireditvev je prišlo veliko nekdanjih učiteljev, ravnateljev ter drugih zaposlenih na šoli. Govor sta imela tudi današnja ravnateljica ter župan. Prireditev je bila izvedena zelo uspešno. Za konec smo učenci dobili še eno sladko presenečenje.

Naj bo naslednjih 50 let Osnovne šole Dolenjske Toplice še tako uspešnih!

Matic Udovič, 9. b

V četrtek, 26. 10. 2023, je bila petdesetletnica Osnovne šole Dolenjske Toplice. Šotor so postavili na igrišču.

Ko smo prišli v šolo, smo za malico dobili hamburger. Po malici nam je učiteljica pripovedovala o času, ko je še ona hodila v to šolo. Ker sem bil dežurni učenec, sem šel iskat eno malico. Pogledali smo si e-knjigo. Nato smo šli v telovadnico gledat razstavo. Ko smo prišli v razred, smo slikali šolo. Potem smo pojedli malico. Ko sem končal sliko, smo vse slike pogledali. Učiteljica jih je malo pokomentirala. Kmalu smo šli na prireditev. Na koncu smo dobili kolačke. Ko sem zagledal starše, sem šel domov.

Na predstavitvi mi je bil najbolj dolgočasen govor, nastopi pa super.

Leon Strajnar, 3. b

V četrtek, 26. 10. 2023, smo imeli prireditev za 50-letnico šole. V šolo smo prišli ob 13.30. Ko so vsi nastopajoči prišli, smo pojedli malico in odšli ven na generalko. Učenci, učitelji in starši so prireditev prišli gledat. Ko smo prišli nazaj, smo pojedli »šmoren«. Najprej smo si vzeli nastopajoči »šmoren«, kasneje so vzeli še ostali. Prireditev se je začela ob 17. uri. Najprej je bila pevka točka. Kasneje so plesali, vmes so še govorili. Kasneje pa so bili govori. Najprej je govorila ravnateljica, potem je govoril župan, naslednji pa minister za šolo. Na koncu smo pa peli pevski zbor. Peli smo pa šolsko himno. Prireditev mi je bila všeč in zanimiva.

Ela Sajevec, 6. b

V šolo smo prišli popoldne. Dobil smo kosilo. Jedli smo hamburger. Potem smo pisali, kakšna bi bila šola v prihodnosti. Šli smo si pogledat razstavo v telovadnico. Za posebno malico smo dobili »šmoren«. Potem smo se pogovarjali in se še malo poigrali. Ponovili smo še šolsko himno ter v velik šotor na igrišču odšli na prireditev za 50 let šole.

Na začetku so štiri dekleta zapele. Nato so se pogovarjali z bivšimi ravnateljmi. Govore so imeli ravnateljica, župan in še gospod z ministrstva. Na koncu smo vsi zapeli šolsko himno in dobili kolačke.

Dan nama je bil všeč in šoli želiva še naslednjih 50 let.

Teo Bučar in Nejc Kušar, 4. b



Vir: Artpro d. o. o.

VŠEČ MI JE BILO:

- KO SO PLESALI FANTJE,
- PLES DEKLET,
- JEDLI SMO MAFINE,
- KAKO SMO PELI,
- JEDLI SMO HAMBURGERJE,
- VELIKO JE BILO LJUDI,
- GLEDALI SMO PREDSTAVO,
- DOBILI SMO PRESENEČENJE,
- PELI SMO ŠOLSKO HIMNO,
- IZDELALI SMO ZNAK ŠOLE.

Znak šole je iz barvnega papirja. Najprej smo naredili zmečkane barvne kroglice. Prilepili smo jih na narisan znak ŠOLE.

Plakat z znakom šole smo obesili v jedilnico.



učenci 1. a

V četrtek, 26. 10. 2023, je bil poseben dan. Poseben, ker so učenci in učitelji prišli na delo popoldne namesto dopoldne in ker je bila 50-letnica Osnovne šole Dolenjske Toplice. Ob 13.20 smo se učenci zbrali v razredih in pričeli z aktivnostmi, kot so pisanje o šoli, risanje šole v preteklosti in prihodnosti, pisanje voščila ... Vmes smo si ogledali razstavo o šoli nekoč v telovadnici. In ob 17. uri se je vsa šola zbrala pod ogromnim šotorom, ki je prekrival košarkarsko igrišče. Prišli so tudi novinarji s televizijskega kanala Vaš kanal. Na prireditvi so bili opisani vsi ravnatelji te šole, to so Vinko Cirnski, Pavel Kastelic, Darja Brezovar, Irena Šmid Hudoklin, Maja Bobnar in Andreja Koščak. Po predstavitvi ravnateljev so sledile izjemne plesne točke. In za konec nam je šolski pevski zbor zapel himno Osnovne šole Dolenjske Toplice. Na koncu prireditve je vsak dobil posladek, gostje so bili povabljeni v jedilnico, mi pa smo odšli domov.

Meni je bil najbolj všeč ples, v katerem so otroci prikazali igranje videoiger.

Filip Kralj, 5. a

Všeč mi je bilo, da sem videla učiteljico Ireno.

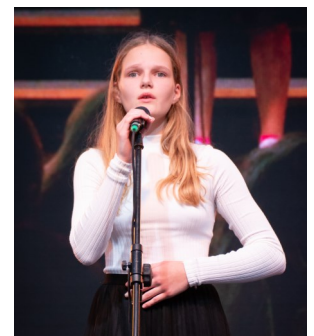
Toliko vaj smo imeli in v 1 uri je bilo vsega konec.

Všeč mi je bilo, da se ni nihče smejal.

Solistke so tako lepo pele, da se mi je srce stopilo. Res so lepo pele.

Mislím, da smo vsi igralci odigrali odlično in brez napak.

Res sem bila žalostna, ker si nisem ogledala razstave. »Šmoren« je bil odličen. Hamburger pa tudi dober. Lepo je bilo, da smo se spominjali ravnateljev. Moj ati je hodil v to šolo, a ga žal ni bilo. Drugače bi bil vesel, ko bi videl vse stare učitelje. Pevci in pevke so bili odlični. Lana in Ilona sta imeli odličen duet. Pri Mančinem petju se kar stopiš, tako ima lep glas.



Vir: Artpro d. o. o.

Eneja Sepaher, 6. a

Za 50-letnico šole smo na tehniškem dnevu pripravljali darila za pomembne goste, pospravljali okolico šole in naredili nekaj iz kock, kar je bilo razstavljeno v telovadnici. Za 50-letnico šole smo v šolo prišli popoldne in domov prišli zvečer. Na igrišču za nogomet in košarko je bil postavljen velik šotor in dvignjen oder, kjer so nastopali učenci. V šotoru je bilo zelo veliko stolov, a jih je bilo še premalo za vse. Na prireditvi je bilo dobro, samo zrak je bil slab, ker je bilo veliko ljudi.

Pred prireditvijo smo se zbrali v matičnih učilnicah, kjer smo se pogovarjali o zgodovini in 50-letnici šole. Potem smo se razdelili v skupine po dva in naredili nekaj o šoli. Ko smo vse to naredili, smo pojedli še malico. Tisti, ki so imeli nastop, pa so pojedli že prej. Vsi nastopajoči so se že pred nami zbrali zunaj in vadili. Na prireditvev je prišlo veliko ljudi. Po prireditvi smo vsi učenci dobili mafin in druge sladice, potem pa odšli domov.

Andraž Celič, 8. a

Včeraj, 26. 10. 2023, smo praznovali 50-letnico naše šole. V šolo smo prišli ob 13.20 in začeli dan s kosilom. Za kosilo so bili hamburgerji, ki so bili kar okusni. Ko smo pojedli, smo morali narisati grb šole po svoji želji. Bilo je kar smešno. Po tem smo si ogledali razstavo v naši telovadnici. Ko smo prišli nazaj, smo napisali spis, v katerem smo voščili naši šoli. Za malico je bil »šmoren« in potem smo se ob petih odpravili v šotor na košarkarskem igrišču. Ker je bilo pod šotorom res ogromno ljudi, smo vljudo vstali in stole odstopili starejšim. Vsi smo vstali in se postavili zraven zvočnikov na eni strani. Zraven nas je bil dojenček, ki je bil zelo smešen. Po prireditvi smo dobili mafine in se odpravili domov.

Lorena Čengija, 7. b



Na 50-letnico Osnove šole Dolenjske Toplice smo se dolgo pripravljali. Deveti razredi smo imeli tudi tehniški dan z naslovom Za lepšo šolo, na katerem smo urejali igrišče in vhode šole. Počistili smo tudi avtobusno postajo, učilnico na prostem, okrasni vrt in avtobusno obračališče. Hišniki so nekatere dele šole tudi prepleskali.

50-letnica je potekala 26. oktobra 2023, takrat smo imeli učenci pouk. Pouk se nam je začel ob 13.30 in takrat smo tudi pojedli kosilo. Nato smo si ogledali predstavitevno knjižico o zgodovini šole, ki jo je izdala učiteljica Mojca Kranjc. Ko smo si pogledali knjigo, smo se lotili ustvarjanja. Nekateri so izdelovali voščilnice, naredili plakate o zgodovini šole, napisali pesem o šoli in naredili nov logotip šole ter narisali ali napisali, kako bi po našem mnenju šola izgledala v prihodnosti. Ob 15.45 smo si odšli ogledat razstavo, ki je bila v telovadnici. Na razstavi so bile razstavljene slike, športna oblačila, pokali, ki jih je dosegla naša šola, pripomočki, ki so jih učenci potrebovali pri pouku, in nekaj glasil Roga, našega šolskega časopisa. Ob 17. uri smo odšli na prireditvev. Po prireditvi nas je čakala pogostitev. Po pogostitvi pa smo odšli domov.

Za 50-letnico šole so bili organizirani avtobusni prevozi, ki so nas v šolo pripeljali ob 13.20, domov pa smo lahko odšli s starši ali z avtobusnim

prevozom. Po lepo preživetem dnevu smo končno prišli domov in zaspali.

Živa Klobučar, 9. a

Vir: Artpro d. o. o.

Včeraj, 26. 10. 2023, smo imeli učenci Osnovne šole Dolenjske Toplice pouk popoldne zaradi proslave za 50-letnico šole. V šolo smo prišli ob 13.00. Ob njih smo imeli malico in 13.50 smo se nastopajoči odpravili v šotor, v katerem smo bili do začetka prireditve. Ostali pa so ostali v razredu in delali različne stvari. Mi, nastopajoči, smo imeli zelo dolgo generalko, da smo zvedili vse točke, da je bilo vse »tipi topi«. Tako je bila ura že 16.30 in starši ter obiskovalci in povabljeni so začeli prihajati in šotor se je počasi začel polniti. Ob 17.00 so v šotor prišli še učenci z razredniki in zapolnili preostanek šotora. Na odru so se znašle pevke in zapele pesem Spomin. Po pesmi je gospod, oblečen v babico, dodal še svoje mnenje, in začela se je nova točka, ki je bila sicer plesna. Nastopale so samo punce. Nato sta na oder prišla dva fanta in povedala nekaj o novem vrtcu. Med prireditvijo so se vrteli različni filmčki, ki so predstavili prejšnje ravnatelje ter zaposlene na šoli. Bolj proti koncu pa se je zavrtel še posnetek okolice šole. In na oder je prišla plesna skupina, ki so jo sestavljali samo fantje. Ko so odplesali, je na oder prišla gospa in povedala svoje besedilo. Spet se je zavrtel še en filmček in na odru se je znašel pripovedovalec. Povedal je nekaj besed, nato pa povabil gospo ravnateljico, da še ona pove nekaj besed. Nato je voditelj povedal še zaključek prireditve in napovedal pevski zbor. Zbor je zapel šolsko himno in prireditve se je zaključila. Učence in starše smo pospremili v jedilnico.

Alja Kralj, 8. b



Vir
fotografij:
Artpro d. o. o.



SPOMINI NA OBISK NEKDANJIH DELAVCEV OŠ DOLENJSKE TOPLICE

Meta Gašperšič, učiteljica razrednega pouka – fotografija izdelkov (1. razred)

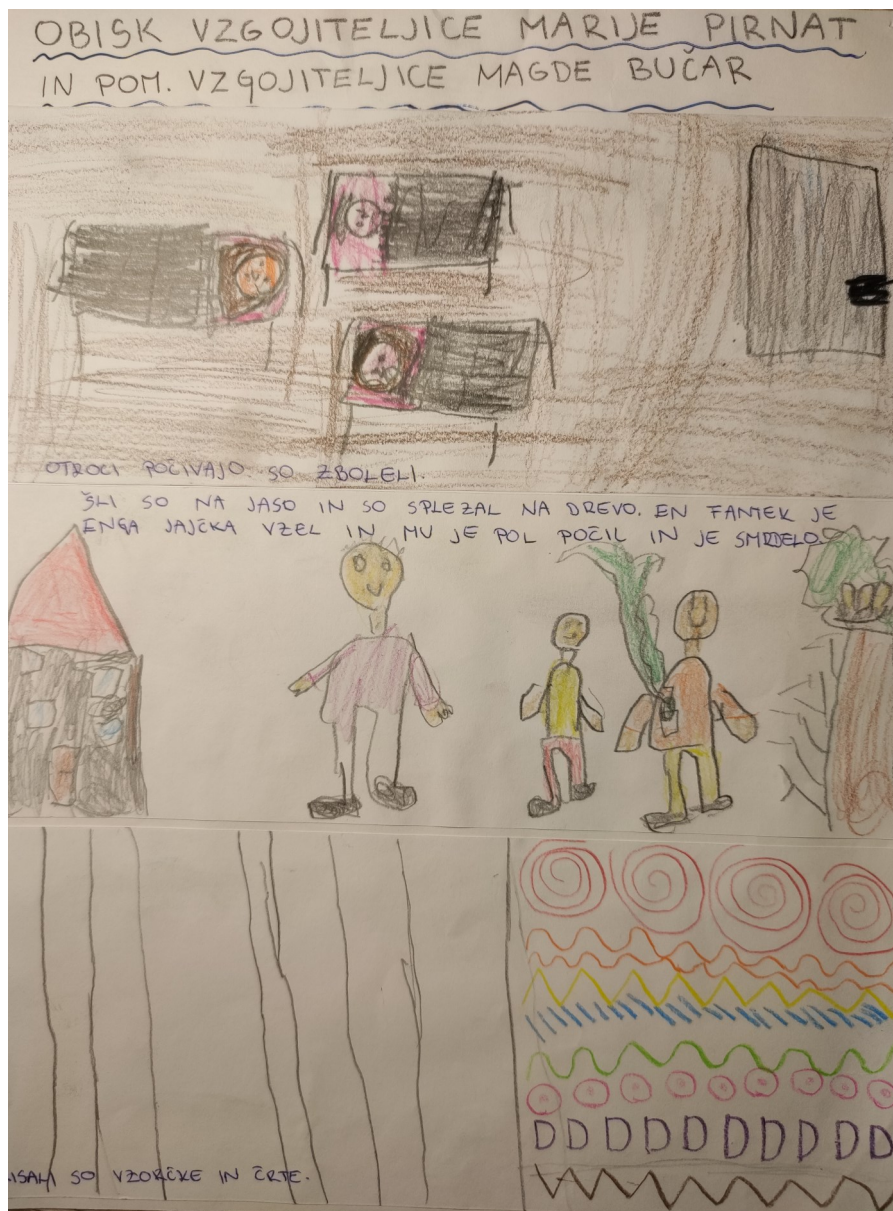


Katica Avguštin, učiteljica RP – fotografija izdelkov (1. razred)



Marija Pirnat, vzgojiteljica, Magda Bučar, vzgojiteljica

– fotografija izdelka (1. razred)



Branka Bukovec, učiteljica razrednega pouka

Danes nas je obiskala bivša učiteljica Branka Bukovec.

Povedala nam je, kako je včasih izgledala naša šola in kaj se je takrat dogajalo v njej. Na šoli je začela učiti leta 1975. Povedala je, da je takrat bilo v razredu več učencev in da je bila osemletka. Ko je bila v šoli, so imeli lep opis. Na šoli je učila eno leto in tri mesece. Šola se je imenovala Baza 20. Na šoli so imeli samo en telefon. Po šoli je potekalo več interesnih dejavnosti.

Po končanem obisku smo ji z učiteljico Nino podarili zahvalo in majhno darilo.

Ela Gorše, 3. a

Anica Bradač, šolska kuharica

Na obisk je prišla kuharica. Tam, kjer imajo hišniki danes delavnico, je bilo prej skladišče. Tam, kjer je knjižnica, je bila prej jedilnica. Kuharice so prišle ob šestih zjutraj. Tam, kjer je računalniška učilnica, je bila prej kuhinja. Starši so prinesli krompir in šola ga je odkupila za cenejše kosilo. Kuharice so hodile v službo s kolesi. Kuharice so iz službe prihajale vedno dobre volje.

Anna Čih Zupančič, 2. a

Jožica Fink, šolska kuharica

»Krompir smo lupili na roke. Na roke smo lupili čebulo in česen. Potem smo krompir lupili že na stroj. Nato smo zaboje nosili po stopnicah navzgor. Potem smo nesli zaboje navzdol. Če smo šli na pohod, so nam dali sendviče in steklenice vode. Potem so rekli, da če poješ solato, dobiš še malo makaronov. Hrano smo delili s pladnja. Kuhale smo malico, kosilo in večerjo.« (Jožica Fink)

Na koncu smo se skupaj slikali. Gospa nam je pokazala, kako se dela kitke. Na koncu smo delali mi kitke.

Val Poreber, 2. b



Tia Kramaršič, 8. a

Helena Kulovec, učiteljica razrednega pouka

Učiteljica nam je predstavila učilnico nekoč. Povedala nam je, kakšna je bila učilnica nekoč. Predstavila nam je učbenike, berila, značke, ocene in šolske slike. Pokazala nam je tudi učenje, da bi bila ocena pet. Pokazala nam je, kako so pripravljali naloge za učenje. Bla je zelo prijazna. Dala nam je naloge, da moramo poiskati spomenik. Povedala nam je, da se je v starih časih ta šola imenovala Baza 20. Rekla je, da je bila ta učilnica drugačna, kot je zdaj. Dajala nam je podpise v zvezke. Tudi učiteljici je dala naloge. Rekla je, da so imeli tudi njeni učenci naloge, in povedala nam je, da so se učili brati. Tisti, ki ni znal brati, je imel knjigo za učenje branja.

Neja Erpe, 3. b

Jožica Kroflin, šolska kuharica

Kuharica počaka, da učenci pojedjo hrano. Nato dajo v posebno posodo hrano, ki je učenci niso pojedli. Hrano pride iskat hišnik, ki jo nato odpelje na kmetijo, tam živali pojedjo hrano, ki je v posodah. Kuhinja je bila tam, kjer je zdaj računalniška učilnica. Delala je od 6. ure zjutraj do 14. ure popoldne. V kuhinji so bile štiri kuharice. Zanimivo je bilo, da so si otroci lahko izbrali hrano svoje najljubše kuharice.

Eva Lavrič, 4. b

Marija Gorše, šolska čistilka

Marija Gorše se je leta 1978 zaposlila v osnovni šoli Baza 20 (današnja Osnovna šola Dolenjske Toplice) kot čistilka. Na šoli je delala 13 let, imela je 8-urni delovnik (od 14.00 do 22.00). Njeno delo je bilo, da čisti razrede, jedilnico in zbornico. Za čiščenje je uporabljala krpo, vedro vode in metlo. Na šoli so imeli generalno in dnevno čiščenje. Dnevno čiščenje je bilo, da so očistili mize, stole in omare. Generalno čiščenje pa je bilo, da so čistilke očistile mize, stole, omare, okna in luči. Na šoli so se spremenile lege učilnic, šola je bila rjave barve, sedaj je zelene in bele. Na šoli je bila tudi zbornica, ki je sedaj nimamo. Včasih niso ločevali odpadkov. Ko so prišle čistilke v razrede, so bili ti po navadi čisti.

Neke noči je želela domov s kolesom in ga ni bilo. Pregledala je okolico šole, a ga ni našla, zato je šla domov peš. Naslednji dan si je kupila novo kolo, starega ni našla nikoli več. Spomnila se je dogodka, ko je imela ena učenka čevelj s številko 35 in en čevelj s številko 40 in ni mogla domov.

Janez Pečaver, 4. a

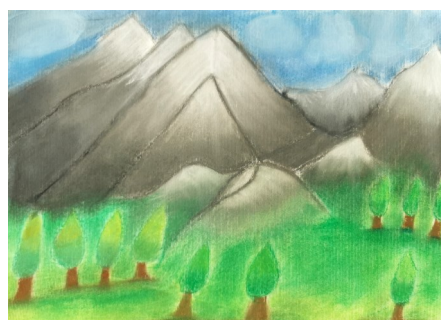
Robert Vinšek, učitelj

zgodovine in geografije

V torek, 24. 1. 2023, tretjo šolsko uro nas je obiskal Robert Vinšek, nekdanji učitelj zgodovine in geografije. Učil je tudi na srednji šoli v Mariboru. Do Dolenjskih Toplic je prišel z avtobusom. Včasih je živel na Koroškem. V Dolenjske Toplice je prišel, ker mu je ravnatelj poslal telegram, da naj pride na razgovor. Na tej šoli je delal še do leta 1979. Ocenjevanja niso bila napovedana. Ocenjevali so besedno in številčno. Bilo je veliko manj ocenjevanj kot danes. Predmeti so bili malo težji kot danes. Če kdo ni bil priden, je šel v kot. Ko je bil maj in dobro vreme, so se učili tudi zunaj. Iz šole so prinesli zemljevide in se učili. Pokazal nam je tudi fotografije, ko so se učili zunaj. Živel je v hiši v Dolenjskih Toplicah. V razredu je bilo okoli petnajst učencev.

Potem smo naredili skupno sliko z učiteljem in mu dali zahvalo. Želim si, da bi še kdaj prišel učitelj, ki je tukaj učil dolgo nazaj.

Filip Šulc, 5. a



Tjaša Šenica, 9. b

Branka Pavlin, učiteljica razrednega pouka

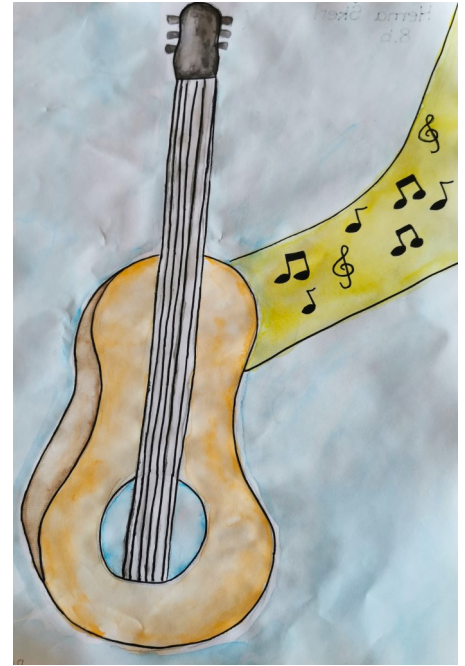
V torek nas je obiskala učiteljica Branka Pavlin, ki je na tej šoli učila 40 let. V eni šolski uri je z nami delila svoje spomine.

V vsakem razredu je bilo od 28 do 32 učencev. V razredu niso imeli nič pripomočkov, razen krede, table in zemljevida. Malico in kosilo so jedli v jedilnici. Potem so izumili celodnevno šolo do štirih popoldne, kjer so delali nalogo, torbe so nato puščali v šoli. V prvem razredu niso imeli ocen, samo šampiljke, čez pol leta pa so že imeli ocene. V 8-letni šoli so se trudili za lepo vedenje, ker so učitelji ocenjevali tudi to. V prvem razredu niso imeli igrač, razen šaha in igre Človek ne jezi se. Učiteljice so tudi doma delale okraske in igrače.

Po kosilu so imeli interesne dejavnosti. Tekmovali so samo v znanju matematike. Kolesarski izpit v 8-letki je bil v 4. razredu, v 9-letki pa v 5. razredu. Imeli so star, lesen poligon, ki so ga morali opraviti brez napak. Po cesti ni bilo veliko prometa. Kolesarski izpit so delali v šoli v naravi v Kočevju, za smučanje so šli v Kranjsko Goro in na Kope.

Na koncu ure smo učiteljici Branki napisali zahvalo in se od nje poslovili.

Lana Blatnik, 5. b



Hema Škerl, 8. b



Vitta Fink, 6. b

Zlata Kocjan, šolska pedagoginja

V torek, 24. 1. 2023, nas je obiskala gospa Zlata Kocjan, ki je bila pedagoginja na Osnovni šoli Dolenjske Toplice.

Ko je prišla v učilnico, se nam je predstavila. Povedala nam je, da je tukaj delala od leta 1984 do leta 1992, torej osem let. To je bila njena prva služba kot pedagoginja in dejala je, da ima lepe spomine na našo šolo, saj tukaj ni bilo toliko vedenjskih težav, kot jih imamo zdaj. Ko je prišla na šolo, so ji učitelji rekli, da potrebujejo večjo podporo za učence, zato je to službo sprejela še z večjim veseljem. V času, ko je bila ona tukaj, so bili učitelji zelo motivirani oz. so čutili veliko pripadnost do šole. Zelo veliko so sodelovali z drugimi šolami in zavodi. Na predmetni stopnji sta z učiteljico za biologijo in gospodinjstvo prišli do ideje, da naredita program za učence. Potem se je čez nekaj časa pojavil nivojski pouk. Takrat so bili učitelji zelo zagreti za novosti in tudi ustvarjalni. Raziskovali so, kako lahko različni učitelji vplivajo na učence. Povedala nam je, da ni najbolj pomembno, da so petke, ampak da si ti zadovoljen s svojim delom. Verjame pa, da nismo vsi popolni.

Na srednji šoli ni imela toliko obiskov kot na šoli (več kot tu). Težava je bila, da ni bilo zelo veliko knjig in priročnikov za učence, ki so prišli k njej. Zato so se pogovarjali. Tudi takrat so se ukvarjali z nadarjenimi. Najbolj jim je bilo pomembno, da so bili učenci ustvarjalni, ne pa, kakšne učne dosežke so dosegli.

Njen obisk mi je bil zelo všeč, saj nam je povedala veliko stvari o tej šoli.

Zoja Kobe Gorenc, 6. b

Stane Šenica, šolski hišnik

Včeraj, 24. 1. 2023, nas je učence 6. a razreda obiskal nekdanji šolski hišnik, Stanko Šenica. Pripovedoval nam je o svojem otroštvu ter delu kot hišnik. V času njegovega dela so se zamenjali kar trije ravnatelji. Povedal nam je, da je moral največkrat nameščati zaščito za stikala za luči, saj so otroci ta stikala velikokrat uničevali.

Svoje delo je začel kot »šuštar«, nadaljeval pa ga je kot hišnik v Osnovni šoli Dolenjske Toplice. Svoje delo v šoli je začel leta 1976, končal oziroma upokožil pa se je leta 2002. Delo kot hišnik je opravljal 26 let. Njegovi najljubši predmet v osnovni šoli je bil šport. Njegova najljubša učiteljica je bila učiteljica za tuji jezik angleščino. V šoli s prehranjevanjem ni imel težav, saj je pojedel vse, kar je dobil na krožnik. Med delom kot hišnik se je z otroki zelo dobro razumel, najraje pa je imel otroke iz vrtca. Včasih so mu tudi pomagali kakšni otroci iz višjih razredov. A najraje je delal sam. Največkrat so mu otroci pomagali z grabljenjem listja. V osnovni šoli je imel kar nekaj vzdevkov, a se je odločil, da njemu to ni všeč, in jim je rekel, da je za njih on »sošolec«. In za njih je še dandanes »sošolec«. Povedal nam je, da je doživel eno hujšo nesrečo, in ta je bila pri kemiji med poskusom, kjer je eksplodiralo. Pri tem je bil tudi on rahlo poškodovan.

Preden je odšel, nam je povedal še eno zgodbo. Ura je bila za vse udeležene zelo poučna in zanimiva.

Iza Markovič, 6. a

Martin Šmid, učitelj biologije in kemije

V torek, 24. 1. 2023, nas je obiskal učitelj biologije in kemije Martin Šmid. Opisal nam je, kako je šola potekala nekoč. Opisal nam je, kako je potekal njegov pouk. Predstavil nam je tudi, kakšen učitelj je bil. Povedal nam je tudi, da je pri pouku kemije delal veliko poizkusov. Pri pouku je imel tudi rdečo palico, s katero je udaril po mizi, ko ga učenci niso poslušali. Pri pouku je poučeval iz učbenika, ki ga je uporabljal sam kot učenec. Na Osnovni šoli Dolenjske Toplice je poučeval devet let. Povedal nam je tudi, da je bil kadilec, in ko so se o tem pogovarjali, so se vsi učenci spraševali, zakaj kadi, a kmalu je nehal.

Obisk učitelja mi je bil všeč, saj smo spoznali nekaj novega o učitelju, ki je učil na tej šoli.

Manca Kramaršič, 7. a

Božo Gašperšič,

učitelj geografije in zgodovine

V torek, 24. 1. 2024, nas je obiskal nekdanji učitelj zgodovine in geografije na šoli Božo Gašperšič. Pred njegovim obiskom smo s sošolkami in sošolci pripravili razred. Nato je vanj vstopil gospod Božo Gašperšič. Na začetku nam je povedal, da je že kot majhen deček vedel, kaj bo postal. Rad je imel atlase. Študirat je šel v Ljubljano in Maribor. Prva šola, na kateri je učil, je bila Osnovna šola Šmarjeta. Nato pa je začel učiti na naši šoli, kjer je učil zgodovino in geografijo in bil tudi podravnatelj. Bil je tudi razrednik razredu, v katerem je bilo 17 fantov in 4 dekleta. Povedal nam je, da so bili izjemno pridni. Bil je tudi voditelj planinskega krožka. Opisal nam je pohod na Snežnik, ko je bilo deževno, na vrhu Snežnika pa se je nebo odprlo in bilo je nepredstavljivo lepo. Vprašal nas je, če še imamo vlečnico in smučišče za šolo, in takrat smo se vsi čudno spogledali med seboj. Po štirinajstih letih je nehal delati na naši šoli, kasneje pa je učil na Ekonomski srednji šoli v Novem mestu, in kot zanimivost, na Osnovni šoli Dolenjske Toplice je učil mojo mami, na Ekonomski šoli v Novem mestu pa mojega brata. Ura je bila izjemna in upam, da se bo podoben dan v šoli še kdaj ponovil.

Tin Marc Klobučar, 7. b

Zora Može, učiteljica slovenščine in srbohrvaščine

V torek, 24. 1. 2023, nas je obiskala nekdanja učiteljica slovenščine in srbohrvaščine gospa Zora Može. Pripovedovala nam je zgodbe in anekdote, ki so se zgodile med časom njenega poučevanja. Izvedeli smo, kako je potekal pouk, ko še ni bila zgrajena sedanja šola. Učila je od leta 1971 in do leta 1981. Začela je učiti že pri dvaindvajsetih letih. V tistem času je bila šola še v prostorih pri sedanjem zdravilišču in knjižnici. Takrat so morali s sabo za vsako učno uro prinesiti zvezke, berilo in dnevnik, saj še ni bilo računalnikov. Učitelji so tudi takrat morali nositi copate in so zelo skrbeli za čistočo. Mesečno so imeli čistilne akcije, kjer so oni in učenci čistili okolico Dolenjskih Toplic. Takrat je bilo manj ustnih spraševanj, ampak so pisali več spisov, narekov in testov. Učenci so se morali vsak mesec vsaj eno pesem naučiti na pamet in jih recitirati na proslavah. Govorilne ure so takrat potekale v jedilnici, kjer so bili vsi učitelji in so se pogovarjali s starši. Takrat so spore reševali z veliko pogovori. Niso imeli šol v naravi, so pa imeli zaključne ekskurzije. Največkrat so šli v Kranjsko goro, na Primorsko, Gorenjsko ... Takrat je bila osemletka, učenci osmih razredov oziroma današnjega devetega razreda so imeli dvodnevno ekskurzijo. Enkrat so šli za en dan v Kranjsko Goro in naslednji dan na Primorsko k morju, kjer so prespali v dijaškem domu. Imeli so tudi kar veliko število tekmovanj, ki so jih sponzorirala različna podjetja v tistih časih, za katera so morali napisati kakšno pesem ali zgodbo. Če je kdo napisal kakšno zares dobro besedilo, je za to prejel tudi nagrado. Že takrat je obstajalo šolsko glasilo Rog, ki vsako leto izide še danes. Takrat so morali vsa glasila napisati na roko in jih ročno oblikovati. Šolsko glasilo je že takrat dobivalo nagrade za najboljše glasilo v tisti regiji. Imeli so tudi tri podružnične šole, in sicer v Soteski, Kočevskih Poljanah in Sušicah. Do šole so se peljali z avtobusi, večina pa je hodila peš. Ura se mi je zdela zelo zanimiva, saj smo izvedeli veliko novih stvari.

Zala Otorepec, 8. a



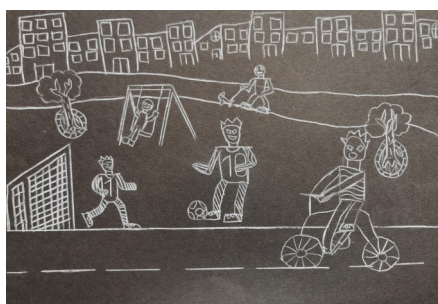
Ana Marija Krakar, 7. b

Milan Šimunič, učitelj športa

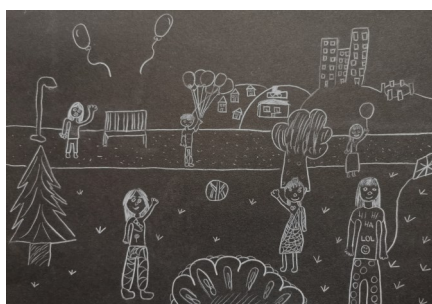
Sedeli smo v likovni učilnici. Prišel je gospod Milan Šimunič, nekdanji učitelj športne vzgoje. Pripovedoval nam je o šoli nekoč. Najbolj sem si zapomnila, da so imeli veliko naporejše športne dneve kot mi danes. Spomnim se, da je povedal, da so za športni dan odšli od šole peš na Gače in nazaj. Rekel je tudi, da veliko učencev ni imelo športne opreme. Šola je finančno pomagala učencem, ki so si želeli smučati. Pripovedoval je tudi o celodnevni šoli. Povedal je, da je bil njegov urnik zelo poln, saj je bil tudi sam športnik. Poudaril je, da je pri športu in na splošno pri učenju pomembna organizacija. Svojim učencem je vedno polagal na dušo, da je šola vedno na prvem mestu.

Kar je govoril, se mi je zdela zanimivo. 45 minut je minilo zelo hitro in ta dan bi lahko še ponovili.

Meta Hönlman, 8. b



Jernej Turk, 8. b



Špela Hönlman, 8. b

Franci Ocvirk, učitelj biologije in kemije

24. januarja 2023 smo se učenci 9. a razreda zbrali v učilnici biologije. Obiskal nas je Franci Ocvirk, nekdanji učitelj biologije in kemije.

Govoril nam je zgodbe, kako so šli na pohod na Šmarno goro, kjer je umrl moški, ker se mu je ustavilo srce. Njegova žena je tam obesila tablico: *Tukaj se je ustavilo Janezovo srce*. Nek učenec pa je prebral, da je tukaj umrl Jezus. Takrat mu je učitelj povedal, da je narobe prebral, ker slabo bere.

Razlagal nam je tudi, kako je bilo v šoli, da so lahko v učilnice nosili živali in so jih med poukom božali. Ker je imel gospod Ocvirk veliko hrčkov in ribic, jih je v šoli brezplačno razdajal. Ko je vprašal učenca, če njegov ljubljencek še živi, mu je učenec odgovoril, da mu je pobegnil. Potem jih je začel prodajati za malo denarja in takrat so otroci začeli lepo skrbeti za živali. Povedal nam je, da je v fosfor kapnila voda in zato je eksplodiralo, ampak je bilo na srečo vse v redu.

Na koncu nas je spraševal, kako nam je ime in kako se pišemo. Ugotovili smo, da nas veliko pozna, saj je učil starejše sestre ali brate ali pa celo naše starše.

Meni je bilo všeč, saj smo se zabavali in veliko izvedeli, kako je bilo včasih na tej šoli.

Zala Berkopec, 9. a



Teja Fink, 9. a



Nika Černe, 9. b

Pavel Kastelic, nekdanji ravnatelj ter učitelj matematike

Včeraj nas je obiskal nekdanji ravnatelj in učitelj matematike na OŠ Dolenjske Toplice, ki nam je povedal veliko zanimivih stvari. Ravnatelj je bil 15 let in 11 mesecev, potem je odstopil, ker je ugotovil, da to ni več zanj. Pavel je zaposlil tudi našo učiteljico Antonijo Miklavčič Jenič. Izpostavil je, da v življenju ne bomo uspešni, če bomo govorili, da stvari ne znamo in da so nemogoče. Povedal nam je tudi, kako so včasih sodelovali pri učnih urah in kako je potekal pouk. Spraševal nas je, od kod smo, in kdo so naši starši.

Ura je bila zanimiva. Na koncu smo mu podarili voščilnico, jaz pa sem razmišljala, da bi se tak dan lahko ponovil.

Pija Vidic, 9. b



Maruša Šenica, 8. a

I Z P O D N A Š I H P E R E S

DAJTE NAM PESEM

SONČNI ZAHOD

Rumeno se zasveti,
velikokrat me zaslepi,
a vedno mi dobre misli podari.

Ko dolgo gledam ga,
srce mi zaigra
in v meni spodbudi nekaj lepega.

Pospremiš me v svet domišljije
in mi daješ sanje.

Vesna Ema Zupan, 6. a

RIME

Na bolezen
se rima ljubezen,
na ljubezen se rima obvezen.

Rima se rima na kima,
na kima se rima prima
kot prima balerina.

Zato je rima prima,
sosed ob njej kima.

Eneja Sepaher, 6. a

ČUDNE STVARI

Na krožniku počiva majhen kolaček,
naslednji hip poje ga maček.

Spomni se na orko,
ki ima izvrstno rolko.

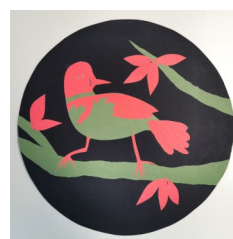
Njegov bratranec, ki živi v Afriki,
svoje življenje daruje papriki.
Za njegov rojstni dan podaril mu bom raka,
ki vzgojil bo dva maka.

Sestrična v raju gleda oddajo skrito,
noče dati posode v korito.
Po dvorišču se sprehaja opica,
moj stric zavriska, o, pica!

Konj daruje svoja kopita,
da mu v glavo prileti borovničeva pita.
Mi smo imeli na njivi gnoj,
včeraj pa smo ga poslali v zavetišče Noj.

Manca je šla med poukom na stranišče,
ker je to zanjo pravo svetišče.
Zelo priročna je radirka,
ker po cesti dirka.

Mi gremo v Tuš,
ker oče že dva tedna noče pod tuš.
Vse čudne stvari nad nami ždijo,
kot nogavice, ki strašno smrdijo.



Tin Brinovar, 6. a

DRUŽINA

Družina je tvoja prva ljubezen.
Ko nikogar ni,
družina ob tvoji strani stoji.

Ko si žalosten,
te družina razsvetli.
Družina ti vsak dan pomaga.

Družina ti razloži stvari,
družina te razjezi in razžalosti,
a vseeno družino imaš rad ti.

Družini moraš pomagati,
a oni tebi tudi.
Ko potrebuješ pomoč,
je družina prva.

Zato vsi potrebujejo svoje družine.

Žiga Kramaršič, 6. a

(NE)ZALJUBLJENOST

Ne, nisem zaljubljen,
ne gledam je ves čas.
Ne, nisem zaljubljen,
ne občudujem njenih las.
Ne, nisem zaljubljen,
ne zardim, ko me pogleda.
Ne, nisem zaljubljen,
to končna je beseda.

Nejc Kastelic, 8. b

BI MORAL

Bi moral se učiti?
Bi moral poslušati?
Bi moral se skriti?
Bi moral sodelovati?
Mogoče.
A kaj, ko ne morem nehati misliti nanjo.

Nejc Kastelic, 8. b

TVOJ SPOMIN

Dala bi vse na svetu,
da še enkrat slišala tvoj bi smeh,
vse, da bi videla tisto iskrico v očeh.
Kar koli, da pomagala bi nesrečnemu dekletu.

Vsak dan se sprašujem,
ali je možno, da pozabila sem tvoj glas?
Tisti angelski, s katerim ustavil se je čas,
Povej mi, ali zaman žalujem?

Čas gre naprej,
ampak tvoj spomin ostaja,
malo se naokrog razglej.

Rože in topla luč ga obdaja,
sama si število sveč naštej,
ki januarja je večja kot maja.

Nika Majer, 9. a

(NE)DOMAČA NALOGA

Dobil sem domačo,
bom po kosilu naredil,
grem pod tuš, vzamem brisačo,
bom pozneje.

Zvečer pri večerji se spomnim,
ne da se mi zdajle.
Ko v postelji ležim, se zavem.
A saj je že pozno, sem len.

Ko pa v šolo pridem, pa ura ne teče,
hodi,
v razredu spet prehlajeni sošolec trobi,
ko pa zvonec zazvoni
in vzamem iz torbe stvari,
se spomnim.

Nejc Kastelic, 8. b

FRANCE PREŠEREN

3. decembra France se je rodil,
8. februarja pa nas zapustil.

Napisal je Zdravljico,
današnjo lepoticico.

Bil je dr. Fig in to je vaš namig,
kje dobit' več zastonj fig.

Pisal je poezije
za svoje simpatije.

Največja pa je bila
njegova Julija.

Šel je v Ljubljano, v veliko mesto znano,
nato na Dunaj za pravo vsem poznano.
Najprej je bil kmet, noben ga ni poznal,
po njegovi smrti vsak bi ga spoštoval.

Mama je hotela, da duhovnik postane,
a on je imel že druge plane.
Danes ga slavimo in skupaj ga častimo,
ker napisal je himno za našo domovino.

Iva Lazič in Ela Jernejčič, 8. a

Zdaj ura ne hodi kot pešec,
šprinta kot olimpijski prvak.
Prevzame me panike ščepec,
dragocen trenutek je prav vsak.

In ko jo končno dokončam,
pride učitelj in zvezke pobere nam.

ŽIVLJENJE NAJSTNIKOV

Obdobje prelomov, rasti in izzivov,
pridobivanja izkušenj in rasti,
tako je življenje najstnikov,
v katerem nikoli dolgčas ni.

Od doma pa do šolske klopi,
vedno nekaj se godi,
od učenja pa do druženja s prijatelji.

S prijatelji delimo si skrivnosti,
veselje v mladosti,
vse svoje bridkosti,
to počnemo mi.

Včasih počenjamo norčije,
vendar tako je življenje,
kmalu bomo odrasli,
potrebno je uživati.

Miha Mihalič, 9. b



Beti Zupančič, 7. b



Taja Janko, 9. b

SRČNA TEŽAVA

Ko misliš, da noč prežene vse skrbi
in da svet počasneje se vrti,
človek, ki bil ti je domač,
v trenutku se v tujca spremeni.

Ko ljubezen te sreča,
v srcu je gneča.

Fant, ki bil je tuj,
je zdaj domač.

Če pa sovrašтво se prebudi,
vsak dan kot noč se zdi.

Dolina se vije
sem ter tja,
od juga in severa
do širnega morja.
Ljubezen kot dan se rodi,
nikoli ne veš, kje te dobi.
Sovrašтво lahko jo zagreni
in v trenutku se vse zamegli.

Mladenič mlad po njej stopica,
ko si skoraj zlomi lica,
saj zagleda lepotico
in takoj dobi rdečico.

Mladenič punc se približa,
a ugotovi, da nima nič drobiža.
Punca se vihti okoli njegove osi,
on pa od navdušenja kar omedli.

Mladenič se znajde v godlji,
saj punca kmalu ga zamenja
za bolj finega modela.

Zoja Farič, 7. a

LJUBEZENSKA ZMEŠNJAVA

Kaj bi ljubezen brez pogleda
in kaj človek brez srca,
kakšna bi bila beseda,
če na tri se vse konča?

A ljubezen bi zbledela,
a bi nekam poletela?
Meni se zdi, da bi pustila
kar veliko pepela.

Se sprašuješ, kaj bo zdaj?
Nič ne bo tako kot prej,
a ustavi se in se nasmej,
saj videl boš, da bo okej.

Si ljubezen spet spoznal,
se na pot z njo podal?
Glej, da tega ne boš končal
in v prihodnosti ne boš preveč bolščal,
saj zdaj je najboljši čas, kar ga boš doživljal.

Zoja Farič, 7. a

NEKOGA MORAŠ IMETI RAD

Najprej moraš imeti sebe rad,
letne čase, še posebej pomlad,
tako sončne kot deževne dni
in življenje, kakršno je dano ti.

Rada imam vse čudeže narave,
gore, ki se dvigajo v višave,
morje, ki nemirno valovi,
in travnike, kjer nešteto rož cveti.

Rada imam polja rodovitna,
zlasti ko krasi jih lavanda imenitna,
ali ko pšenično klasje zlati
in ko tisočero sončnic k soncu strmi.

Rada imam prav vse stvari,
saj življenja brez ljubezni ni.
Če gledaš na svet s prijaznimi očmi,
se ti na njem zelo lepo godi.

Iris Pečaver, 7. b

VESOLJE

Vesolje je kraj brez konca,
planeti se vrtijo okoli sonca.
Na galaktični mlečni cesti
mora zvezdica prah pomesti.

Na nebesnem svodu luna blede
famozno črno luknjo gleda,
kako ta predrznica mrka,
vse stvari vase posrka.

Na nebu je zvezd nebroy,
poleti tudi utrinkov roj.
Pod nočnim nebom dekle v cvetu,
biti želi svobodna kot ptica v letu.

Doseči daljne galaksije bo večna uganka,
to dobro vedo Armstrong, Gagarin in Lajka.
Odkriti vse skrivnosti in širjave vesolja
bo moč, le če bo v raketah zadosti olja.

Iris Pečaver, 7. b



Lan Žagar, 8. a

NEKOGA MORAŠ IMETI RAD

Pred tremi leti je živel nekdo, ki je bil silno odtujen od drugih. Temu človeku je bilo ime Asja. Bil je zelo osamljen. Družil se je z drevesi, kamni in reko, ki je bistro tekla skozi gozd. Zelo si je želel biti prijatelj s človekom, a preprosto ni mogel najti svojega prijatelja.

Nekega dne je v gozdu zaslišal krik. Takoj je pritekel k tistemu drevesu, od koder se je zaslišal krik. Zagledal je neznanega, tujega človeka. Noga se mu je zataknila za korenino drevesa. Vsak normalen človek bi takoj izruval korenino. A Asja tega ni storil, saj je imel to drevo rad. Prijel je tujca za gleženj in koleno. Upognil je stopalo in malce dvignil korenino. Človekova noga je kar zdrsnila ven. Neznanec se je Asji lepo zahvalil in se mu predstavil. Rekel je, da mu je ime Jaka. Asja mu je odgovoril s svojim imenom. Asja je Jaka povabil na ogled gozda. Ta je seveda takoj privolil. Skupaj sta prišla do roba gozda. Tam je stal še en človek. Jaka je Asji rekel, da je zloben in nesramen. Asja ni vedel, ali naj mu verjame ali ne, saj sam ni imel predsodkov. Takoj ko ju je človek zagledal, se je skremžil in se jima začel na ves glas smejati. Jaka je obliil bes, Asja pa je ostal miren. Ni mu bilo mar, če ima v laseh bršljan, blatne roke in raztrgane hlače.

Nesramnež pa se je še kar smejal in smejal. Jaka je stisnil pest, a ga je Asja prehitel. Počasi je stopal proti zlobnežu. Tudi ta je naredil korak naprej. Asja ga je prijel za ramo in ga porinil nazaj, da je padel v blato. Sedaj je tudi on imel blato na hlačah, rokah in v laseh. Ni se več smejal. Pobral se je in stekel iz gozda, saj ga je bilo sram, da se je grdo obnašal do njiju. Jaka in Asja pa sta se igrala dalje in se še danes igrata. Ni jima mar, kako izgledata, saj sta prava prijatelja.

Ajda Šikonja, 6. b



Ajda Šikonja, 6. b

ROZAMUNDA PRIPOVEDUJE

(Nejc Kastelic, 8. b, poustvarjalno delo na temo pesmi *Turjaška Rozamunda* Franceta Prešerna)

»Terezija!« jo pokličem in se udobno namestim na stol.

»Že prihajam!« reče, ko hiti po stopnicah.

»Če hočeš izvedeti, zakaj sem prišla, me nikakor ne smeš prekiniti, saj si lahko srečna, da ti to sploh pripovedujem.«

»Seveda, seveda!« mi odgovori.

Nato pa začnem pripovedovati: »Vse skupaj se je začelo na moji poroki, ko je nanjo prišel neki nepomembni pevec. Sploh ni pel dobro, za povrh pa si je upal še trditi, da nisem najlepša v deželi! Zato sem svojemu ženinu Ojstrovharju naročila, naj nepomembno dekle, o kateri je govoril pevec, pripelje na moj grad. Seveda me je ubogal,« sem ji razložila.

»Kako pa so gospa prepričali ženina?« me vpraša Terezija.

Ko sem to slišala, sem pomislila, da je Terezija morda celo bolj modra, kot se zdi na prvi pogled. Morda bi bila celo primerna za služkinjo na mojem gradu. Odgovorila sem ji: »S tem, da sem mu rekla, da ga ne bom objela in da ne bom srečna, dokler mi ne pripelje tistega dekleta. In res, ko je zbral svoje može, je Ojstrovhar res odšel po dekle,« sem nadaljevala.

Nato pa Terezija vpraša: »Glede na to, da so gospa še vedno tu, se je njihov ženin že vrnil z dekletom?«

Z nejevoljo ji odgovorim, da se še ni vrnil. Vseeno pa je ta navadna nuna nadaljevala: »Pa gospa kaj pogrešajo njihovega ženina?«

»Terezija, se nisva dogovorili, da me ne prekinjaš, vsaj ne tako zelo pogosto?«

»Da, z gospo sem se dogovorila, ampak ...«

»Torej, nehaj,« jo nadvse vljudno prekinem. »Žal pa se ženin še ni vrnil in mislim, da vem, kaj se je zgodilo,« nadaljujem.

Terezija, ki skoraj poka od radovednosti, vpraša: »Bi mi gospa lahko povedali njihovo teorijo?«

»Če pa že prosiš,« ji odgovorim. »Mislim, da je moj preljubi ženin umrl ob pogledu nanjo, saj je bila tako zelo grda. Bila je tako zelo grda in je imela obraz tako izmaličen, da se je tudi Ojstrovharju, ki je videl že veliko grozot na bojiščih, zdel nagnusen do te mere, da mu je počilo srce! Menim, da je dekle sklenilo dogovor s satanom, da bi bila večno lepa, a jo je grajski pater rešil s tem, da jo je iz izjemno lepe naredil izjemno grdo in tako rešil njeno dušo pred peklenkim ognjem.«

»Njihovega ženina pa je res doletela strašna usoda,« reče Terezija.

»Mene pa je mogoče še grozovitejša usoda, saj sem s tem, ko sem v nagli jezi prepričala Ojstrovharja, preklela tudi sebe.«

Nato pa Terezija pogleda na uro in reče: »Gospa naj pogledajo na uro in bodo videli, da bo počasi nastopil že čas za večerno molitev.«

»V redu« ji odgovorim in dodam še, da bom hitro prišla za njo, ko sem leno vstajala s stola.

OBISKAL ME JE PREŠEREN

(Nejc Kastelic, 8. b, poustvarjalno delo na temo življenja in dela Franceta Prešerna)

Ko sem včeraj prišel domov in sem se utrujen zleknil na kavč, si nisem predstavljal, kaj me čaka to popoldne.

Nenadoma nekdo pozvoni. Leno vstanem s kavča in se odpravim odpret vrata. Ko sem odprl vrata, sem bil šokiran. Pred vrati je stal sam France Prešeren. Toda zakaj bi največji slovenski pesnik obiskal prav mene, kako to, da je živ, je to potegavščina, sem se spraševal. Imel sem preveč vprašanj za tisti trenutek.

»Lepo pozdravljeni, mladi mož,« me pozdravi pesnik.

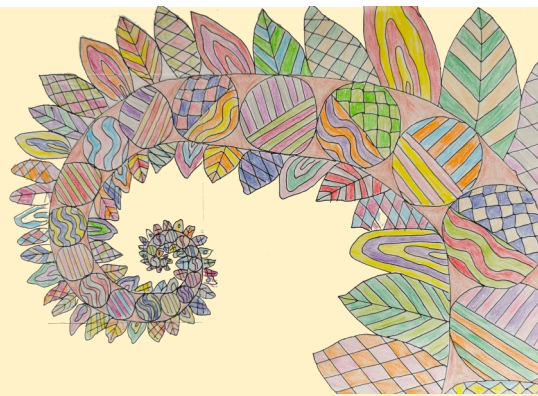
»Zdravo,« mi uspe izustiti v stanju šoka.

»Lahko vstopim?« me vpraša.

»Da, da, seveda,« mu odgovorim.
»Bi mogoče kaj pojedli?« ga vprašam.
»Ne, hvala,« mi odgovori.
»Bi mogoče kaj popili?« ga spet vprašam.
»No, kakšen kozarček vina pa res ne bi škodil,« mi odgovori.
»Bi raje rdeče ali belo?« zopet vprašam pesnika.
»Rdeče, prosim.«

Nato mu v čašo nalijem vino in ga vprašam: »Zakaj pa ste pravzaprav prišli?«

»Ker me zanima, kako je v vašem času,« mi odgovori.
»Kako pa ste sploh prišli sem? Če se prav spomnim, ste se rodili daljnega leta 1800 in umrli leta 1849?«
»Kako sem prišel, pravzaprav ni pomembno, saj je pomembno samo to, da sem sedaj tu.«
»Kaj pa menite o sodobni slovenski književnosti in o tem, da je Slovenija zdaj samostojna država?« me je zanimalo.
»To, da je Slovenija zdaj samostojna, je čudovito. Tega si jaz v svojem času nisem mogel niti predstavljati. O sodobni književnosti pa bom rekel le to, da je precej drugačna, kot je bila v mojem času.«
»Glede na to, da ste tudi sam avtor mnogih zdaj slavnih del, kot so O Vrba, Povodni mož, Turjaška Rozamunda, Zdravljica, Apel in čevljar in še mnogo drugih, me zanima, ali vam kakšno moderno delo pade v oči?« sem ga vprašal.
On mi potrpežljivo odgovori: »Glede na samo raznolikost del si res ne morem izbrati samo enega.«
»Gotovo ste opazili, da vas danes obravnavajo precej drugače kot v vašem času,« nadaljujem.
»Da, prav res, mogoče pa je k temu pripomogla današnja izobrazba, saj v mojem času ni imelo prav veliko ljudi dobre izobrazbe. Na primer moj prijatelj Matija Čop je bil izjemno izobražen. Prav čudno se mi zdi, kako se danes znajdete v tem svetu,« mi pove.
»Mogoče pa bo počasi prišel čas, da odidem,« mi še reče in izpuhti v zrak.
Jaz pa sem se spraševal, če si nisem vsega samo domišljjal.



Nika Majer, 9. a

OBISKAL ME JE PREŠEREN

(Jakob Ivanež, 8. b, poustvarjalno delo na temo življenja in dela Franceta Prešerna)

Danes me je obiskal France Prešeren. Takoj ko me je obiskal, sem mu povedal: »Obiskal sem tvojo domačo vas, Vrbo, tam se mi je zdelo zelo lepo.«

Gospod France Prešeren me je vprašal: »Ali veš, če je tukaj kakšna gostilna?«

Povedal sem mu, da je tu blizu gostilna, ki se imenuje Menišan. Ko sva prišla k Menišanu, so ga vsi poznali in ga spraševali: »Ali lahko dobimo kakšno fotografijo ali avtoogram?«

Prešernu ni bila vseh tolikšna pozornost, zato sva obiskala mojega prijatelja, ki ga je takoj prepoznal. Njegovi starši so vprašali, kdo je ta gospod poleg mene, saj ga niso prepoznali. Rekel sem jim: »To je slavni slovenski pesnik France Prešeren!« Ko sem to rekel, so bili začudeni. Rekli so nama: »Kar vstopita.«

Malo smo se začeli pogovarjati in moj prijatelj je vprašal, če se nam lahko gospod predstavi. Povedal nam je naslednje: »Rodil sem se kot tretji otrok in prvi sin. Vsi so hoteli, da postanem duhovnik, ampak sem se odločil, da bom študiral pravo. Zaradi tega sem izgubil finančno podporo staršev in strica. V mojem času sem napisal veliko pesmi, ki jih mogoče že poznate, ampak če jih ne, pa vam jih lahko naštejemo.«

Seveda smo vsi poznali njegova dela, zato mu svojih del ni bilo treba naštevati. Rekel nam je tudi, da lahko v tem času, ko je že tu, poskusi napisati pesem, ki jo bo posvetil samo nam in ki bo govorila o dogajanju tukaj. Že je začel pisati, ko je nenadoma izginil. Prav tako so izginili vsi naši spomini na trenutno dogajanje.

Vse, kar je ostalo, je bila njegova nedokončana pesem.

KOPITAR PO IZIDU SONETA APEL IN ČEVLJAR PREŠERNA POVABI NA ČAJ

(Nejc Kastelic, 8. b, poustvarjalno delo na temo pesmi *Apel in čevljar* Franceta Prešerna)

Jernej Kopitar v roke vzame nov Prešernov sonet *Apel in čevljar*. »Le ob kaj naj se spotaknem tokrat?« sam pri sebi premišljuje. Počasi bere sonet in več verzov kot prebere, bolj rdeč postaja v obraz. Nato se odloči, da bo Prešerna povabil na čaj.

Prešeren res pride in ko mu Kopitar odpre vrata, ga vljudno pozdravi. Kopitar ga povabi v dnevno sobo in doda, da bo prišel za njim. Prešeren se udobno namesti in pohvali Kopitarja, češ da ima veliko knjig.

Ko pride Kopitar s čajem v roki v sobo, začne pogovor: »Torej, danes sem te povabil, da bi spregovorila kakšno besedo o tvoji novi pesmi, sonetu *Apel in čevljar*.«

»A tako?« mu sproščeno odvrne Prešeren.

Kopitar nadaljuje: »Pri branju pesmi sem opazil nekaj zanimivih podrobnosti.«

»A res?« mu odgovori Prešeren.

»Da, res, na primer v zadnjem verzju je Kopitar napisano z veliko začetnico.«

»Ne vem, o čem govorite,« mu odgovori Prešeren.

»Mogoče pa bo najbolje, da vam sonet kar pokažem,« reče Kopitar, nato vstane iz naslanjača in gre po knjigo.

Kopitar Prešernu pokaže tiskan izvod *Apela in čevljarja*, Prešeren pa začudeno reče: »Mogoče pa je to kakšna tiskarska napaka ali pa je nekdo narobe prebral mojo verzijo.«

»Prosil bi te, če lahko odideš v tiskarno in prosiš, naj popravijo to napako,« ga prosi Kopitar.

»Prav, že grem,« mu z nasmehom na obrazu odvrne Prešeren, ko vstane iz naslanjača, ne da bi se čaja sploh dotaknil, ter odide.

Prešeren seveda ni šel v tiskarno na Kopitarjevo prošnjo, ampak se je napotil naravnost k Matiji Čopu, kjer sta se skupaj posmehovala Kopitarju.

PISMO PRIMOŽA TRUBARJA SLOVENCEM

(Nika Majer, 9. a, poustvarjalno delo na temo življenja in dela Primoža Trubarja)

Moji l'ubi Slovenci,

vse mogoče ste lahko slišali od škofa Hrena, ampak dragi rojaki, poslušajte mojo plat zgodbe.

Res je, prestopil sem k protestantski veri, tega ne bom zanikal. Vsak ima lahko svoje mnenje, a meni je protestantska vera bolj pri srcu. Še vedno imam rad svojo domovino, ne dvomite v to, ampak je tako boljše zame. Rad bi nas dvignil na evropsko raven, da bomo nekega dne spoštovani kot naši sosedje Nemci. Sem v procesu, da bi natisnil prvo slovensko knjigo, ampak so me doma preganjali, zato sem pobegnil na Nemško. Zaradi Slovencev! Tukaj mi naši škofje in Turki ne morejo nič. Nočem biti osamljen do konca življenja, rad bi si ustvaril družino. Delo duhovnika me ne moti, samo v katoliški veri, da bi se poročil, žal ni bilo mogoče.

Upam, da mi boste nekega dne oprostili zaradi prestopa vere. Preveč me preganjajo doma in tukaj bom v miru dokončal knjigo. Natis knjige je zelo dolg proces, ki ga bom poskušal dokončati v čim krajšem času. Izbira pisave bo še težja, ampak bom zagotovo nekaj spravil

skupaj za nas, za našo domovino!

Pozdravljam vas z Nemškega!

Philopatridus Illyricus

PISMO PRIMOŽA TRUBARJA SLOVENCEM

(Pina Lavrič, 9. b, poustvarjalno delo na temo življenja in dela Primoža Trubarja)

Moji l'ubi Slovenci!

Ko sem bil še mlad in v Trstu pri Bonomu, sem se seznanil z novo protestantsko vero. Najprej sem imel pomisleke o tem, a ko sem spoznal, kako »požrešna« je katoliška cerkev, sem se odločil, da bom pomagal temu narediti konec.

Protestantska vera je preprosta, temelji na nečem resničnem, duhovniki govorijo v jeziku ljudi z namenom, da bi ljudje razumeli Jezusove korake za popolno življenje.

Zato bom napisal dve knjigi, ki bosta v pomoč vam. Knjigi bosta izšli v slovenskem jeziku nekje v letu 1550.

Za lažje razumevanje in da bodo na voljo vsej množici ljudi, ju bom tudi natisnil.

Primož Trubar

INTERVJUJI Z NOVIMI UČITELJI

ARNELA IBRAKIĆ, učiteljica fizike

Prosim, predstavite se.

Jaz sem Arnela Ibrakić.

Kakšna se vam zdi naša šola?

Kar v redu.

Kje ste delali prej?

Tri leta sem delala na gimnaziji.

Zakaj ste se odločili priti na našo šolo?

Ker so me povabili, saj so potrebovali učitelja za poučevanje fizike.

Ali ste vedno imeli radi imeli fiziko?

Ja, vedno.

Kakšni so vaši hobiji?

Slikanje, risanje, umetnost.

Koliko let že učite?

Učim že štiri leta.

Katere predmete ste imeli radi na osnovni šoli?

Fiziko, ker sem jo imela vedno rada in ker je bil učitelj fizike naš razrednik.

Hvala za vaš čas.

(Jakob Ivanež, 8. b, in Zala Otorepec, 9. a)



Ali vam je všeč v šoli?

Da, zelo.

Ali bi želeli zamenjati poklic?

Mogoče enkrat.

Katera je vaša najljubša učilnica?

Učilnica za etiko in zgodovino.

Bi hoteli učiti kakšen predmet? Katerega?

Ne bi, ker mi je bolj všeč delo v manjših skupinah.

Če bi imeli možnost iti na drugo šolo, na katero bi odšli?

Ne bi zamenjala delovnega mesta.

S čim se ukvarjate pri vašem poklicu?

Opazujem otroke, se z njimi igram, izvajam dodatno strokovno pomoč, sodelujem s starši in z vzgojiteljicami v vrtcu.

Kako je videti vaš običajen delovni dan?

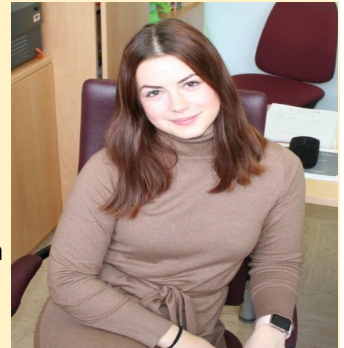
Vsak dan je drugačen, kar je tudi čar te službe.

Ali imate kakšno posebno željo?

Imela bi svoj kabinet, v katerem bi se družila z učenci.

Hvala za vaš čas.

(Jakob Ivanež, 8. b)



MOJCA SMUK, diplomirana pedagoginja

Ali se lahko predstavite?

Sem Mojca Smuk, diplomirana pedagoginja in trenutno opravljam delo svetovalne delavke v vrtcu in šoli.

Zakaj ste se odločili, da pridete na to šolo?

Da ostajam v družbi mladih in hkrati lahko pomagam.

Zakaj ste se odločili za ta poklic?

Ker sem poznala nekaj delavcev, hkrati pa je to bilo čisto novo okolje.

Ali ste že prej delali na kateri drugi šoli, če je odgovor da, na kateri?

Ne, to je moja prva zaposlitev.

Ali vam je všeč vaš poklic?

Da.

Kdo je vaš najljubši sodelavec ali sodelavka?

Nimam nobenega, delam namreč sama.



Brina Bokan, 7. b

MIHA MOVRIN, učitelj za šport

Prosimo, predstavite se.

Moje ime je Miha, sem iz Črnomlja. Ukvarjam se predvsem z roketom. S trenerstvom se ukvarjam v atletski ekipi Straža.

Kateri šport imate najraje?

Rad imam vse športe. Ukvarjam se s tenisom in smučanjem.

Kateri športnik je vaš vzor?

Vzornika med športniki nimam. Všeč so mi športniki, ki uspešno končajo šolanje.

Ali radi učite šport na osnovni šoli?

Da.

Kaj se vam pri tem poklicu zdi težko?

Delo v osnovni šoli mi predstavlja izziv.

Kateri je vaš najljubši klub?

NK Bela krajina (Slovenija), RB Leipzig (na svetu).

Kaj je vaš cilj v profesionalnem smislu?

Še naprej poučevati na šoli in strokovno izobraževanje.

Katera je vaša najljubša jed?

Pečenica, matevž in repa.

Ali ste kdaj učili tudi druge šolske predmete?

Ne, samo nadomeščanja.

Ali menite, da se osnovnošolci dovolj gibamo?

Rekel bi, da premalo. Predvsem v popoldanskem času.

Ali je razlika med fizičnimi sposobnostmi osnovnošolcev nekoč in danes?

Je zelo velika razlika.

Kaj bi še želeli sporočiti učencem naše šole?

Učite se in uživajte. Izkoristite čas, ki ga preživite v šoli.

Hvala za vaš čas in odgovore.

(Gašper Fabjan in Janez Zupančič, 6. a)

KARMEN SEPAHER,

učiteljica slovenščine in pomočnica ravnateljice

Kdaj ste začeli delati na naši šoli in zakaj ste se odločili za našo šolo?

Prvega septembra in zaradi bližine doma.

Ali ste že prej učili?

Da, 11 let.

Kakšno se vam zdi delo na naši šoli v primerjavi s prejšnjo?

Drugačno s prevzetjem novih odgovornosti.

Ali ste že od nekdaj imeli željo postati učiteljica?

Da, zelo rada učim.

Po tem, da tudi učite pouk slovenščine in dodatni pouk, lahko sklepamo, da vas je jezikoslovje že prej zanimalo. Ali je to res?

Da, od vedno.

Katera je vaša najljubša knjiga in avtor?

Knjige Igorja Karlovška in Draga Jančarja.

Katere predmete ste imeli v osnovni in kasneje srednji šoli najraje?

Slovenščino in trenirala sem šport.

Katerih predmetov niste marali?

Geografije, ker sem imela zelo slabo orientacijo, v srednji šoli pa angleščine.

S kakšnimi hobiji se radi ukvarjate v prostem času?

Zelo rada hodim v hribe in rada vrtnarim.

Ali ste že imeli izkušnjo biti pomočnica ravnateljice ali je to za vas prvič?

Ne, to je moja prva izkušnja.

Kakšni se vam zdijo učenci na naši šoli?

Zdite se mi bolj navihani in srčni.

Če bi lahko učili katerega izmed ostalih predmetov, katerega bi?

Učila bi biologijo, naravoslovje ali bi bila knjižničarka.

Vam je všeč delo na osnovni šoli ali bi rajši delali na srednji šoli?

Nisem ravno razmišljala o tem. V osnovni šoli mi je bolj všeč.

Kako bi spodbujali učence, da bi več brali?

Na prejšnji šoli sem vodila bralni klub. S to prakso bi bilo dobro nadaljevati.

Kako se bi v parih besedah opisali?

Nasmejana, pozitivna, zahtevna.

Kaj bi še želeli sporočiti učencem?

Naj začnejo brati, ker jim bo to pomagalo pri širjenju znanja in splošni razgledanosti.

Hvala za vaš čas.

(Jakob Ivanež, 8. b, in Zala Otorepec, 9. a)



BERNARDA JESIH, učiteljica TJA



Koliko let že poučujete?

Poučujem že 10 let in enajsto leto teče.

Boste naslednje leto tudi tu?

Da, naslednje leto bom tudi tu.

Kaj se vam je do zdaj najbolj vtisnilo v spomin?

Do sedaj se mi je najbolj vtisnila v spomin 50-letnica šole in dan samostojnosti in enotnosti.

Kateri predmet poučujete?

Poučujem tuji jezik angleščino.

Koliko otrok ste že poslali na asistenco?

Največkrat sem na asistenco poslala učence iz 8. in 9. razreda.

Ste že podelili kakšno enko?

Da, sem že podelila enko, ampak ne velikokrat.

S kom si delite kabinet?

Kabinet si delim z učiteljem Dejanom Žnideršičem.

Vaša najljubša učilnica ali prostor v šoli?

Moja najljubša učilnica je učilnica na razredni stopnji, in sicer 5. a.

Ali poučujete dodatni ali dopolnilni pouk?

Poučujem dodatni in dopolnilni pouk.

Zakaj ste se odločili priti na to šolo?

Da poskusim poučevati tudi na drugih šolah.

Ali je pot od vašega doma do šole dolga?

Ne, zelo kratka je.

Zakaj ste se odločili postati učiteljica?

Rada predajam znanje naprej.

Učite samo na predmetni stopnji ali tudi na razredni?

Učim na predmetni in razredni stopnji.

Kateri je vaš najljubši dan v šoli?

Moj najljubši dan v šoli je četrtek.

Kje raje poučujete, na razredni ali na predmetni stopnji?

Raje poučujem na razredni stopnji.

Koliko časa vam vzame, da pripravite naloge za naslednje dni?

Vzame mi približno 2 uri časa na dan.

Ali je biti učitelj težko delo?

Ja, je zahtevno, ampak če ga rad opravljaš, je lažje.

Kateri je vaš najljubši letni čas za poučevanje?

Moj najljubši čas za poučevanje je pomlad.

Kateri je bil vaš najljubši predmet v osnovni in kateri v srednji šoli?

V osnovni šoli mi je bila najljubša angleščina, v srednji pa biologija, in sicer zaradi učitelja.

Kaj več uporabljate, računalnik oz. projektor ali tablo?

Oboje uporabljam pogosto.

Kaj bi želeli še sporočiti našim učencem?

Da naj se potrudijo, da bi bili bolj odgovorni in da bi bilo to znanje boljše za njihovo prihodnost.

Hvala za vaš čas.

(Eva Pečaver in Lana Fifolt, 6. a)

VESNA PODLESNIK, šolska knjižničarka

Prosimo, predstavite se.

Sem Vesna Podlesnik, knjižničarka, učiteljica in mama.

Ali imate že od nekdaj radi knjige?

Ja, zelo.

Ali ste že kdaj učili kakšen predmet na prejšnji šoli? Katerega?

Angleščino in slovenščino.

Zakaj ste se odločili, da pridete ravno na našo šolo?

Ker se je odprlo prosto mesto in ker je knjižnica tukaj večja.

Kakšna se vam zdi naša šola?

Kar zapletena.

Kakšni se vam zdijo učenci na naši šoli?

Nisem jih še veliko spoznala, ampak tiste, ki sem jih spoznala v knjižnici, so zelo prijazni in prijetni ter radi pomagajo.

Ali vas je že prišel kakšen razred obiskat?

Zaenkrat še ne, imamo pa to v načrtu.

Kaj radi počnete v prostem času?

Berem in rada hodim na sprehode.

Ali nam zaupate, kje ste delali prej?

Na Osnovni šoli Brusnice.

Kakšna se vam zdi razlika na naši in na prejšnji šoli?

Tukaj je večja šola.

Koliko časa se vozite v službo?

Približno 25 min.

Zakaj ste se odločili za ta poklic?

Ker sem vedno imela rada knjige in otroke, ki berejo.

Ali radi vidite, da učenci prihajajo v knjižnico?

Zelo.

Kateri je vaš najljubši letni čas?

Jesen.

Ali vas je kaj presenetilo na naši šoli?

Ne, ker nisem pričakovala, da bi me kaj posebej presenetilo.

Katera je vaša najljubša knjiga?

Teško je izbrati eno samo knjigo. Rada berem knjige pisateljice J. K. Rowling.

Kategora predmeta sploh niste imeli radi na osnovni šoli?

Kemije.

Kateri je pa bil vaš najljubši predmet?

Angleščina in šport.

Ali imate kakšnega hišnega ljubljence?

Mačka.

Ali je vaš poklic težko delo?

Ne.

Hvala za vaš čas.

(Eva Pečaver in Lana Fifolt, 6. a)



ANJA ŠKULJ, učiteljica za likovno umetnost

Prosim, predstavite se.

Sem Anja Škulj in sem učiteljica likovne umetnosti.

Kakšna se vam zdi naša šola?

Zdi se mi zelo prijetna.

Kje ste delali prej?

Prej sem delala na Osnovni šoli Šentjernej.

Zakaj ste se odločili za učenje tega predmeta?

Ker me ta predmet zelo zanima in je tudi moj hobi.

Ali načrtujete ostati dolgo na tej šoli?

Ja, upam da, saj je delo tukaj zelo prijetno.

Ali ste vedno imeli radi likovno umetnost?

Ja, vedno.

Kakšna se vam zdi šola do sedaj?

Zelo prijetna.

Če bi lahko, kaj bi spremenili na tej šoli?

Zaenkrat ne bi spremenila ničesar.

Ali bi kaj spremenili v učilnici za likovno umetnost?

Dodala bi več likovnega gradiva in slik v učilnico.

Ali učite tudi na razredni stopnji?

Ja, imam samo podaljšano bivanje na razredni stopnji.

Ali imate veliko izkušenj z umetnostjo?

Da, imam.

Ali učite likovno umetnost vsak dan v tednu oz. večkrat na dan?

Vsak dan.

Ali prvič učite likovno umetnost oz. ali ste učili kakšne druge predmete?

Učim samo likovno umetnost.

Hvala za vaš čas.

(Dora Jemaj, 7. b)



EVA PERKO, učiteljica nemščine, zgodovine in domovinske in državlanske kulture in etike

Ali se nam lahko predstavite?

Sem Eva Perko, prihajam iz Novega mesta.

Koliko časa že učite?

3 leta.

Ali vam je vaša služba všeč?

Ja, se mi zdi, da smo dober kolektiv.

Vam je všeč na naši šoli?

Ja, imate lepo šolo z zelo lepo okolico.

Kaj se vam pri vaši službi zdi najbolj zanimivo?

Vsak dan je drugačen, vsak dan zna biti lep, zna biti naporen.

Zakaj ste izbrali ta poklic?

Že od majhnega sem vedela, ko smo se igrali šolo. Je eden pomembnejših poklicev. Je naporen, vendar srčen poklic.

Katere razrede raje učite?

Vse.

Ali radi učite nemščino?

Natürlich.

Ali imate veliko dela kot učiteljica treh predmetov?

Niti ne, vendar se še učim prilagajati.

Na kateri šoli ste že učili?

Na Osnovni šoli Bršljin.

Na kateri šoli vam je bilo všeč in zakaj?

Na vseh šolah mi je bilo super.

Ste učili katere druge predmete kot ZGO, DKE in nemščino?

Ne.

Koliko let šolanja ste že opravili za učiteljico?

9 let osnovne šole, 4 leta srednje šole, 6 let fakultete.

Zakaj ste se odločili za našo šolo?

Je blizu, vedno so mi bile všeč Dolenjske Toplice.

Kateri predmet vam je najmanj všeč?

Fizika. Odkar sem končala osnovno šolo in sem prišla na fakulteto, so mi tisti predmeti, ki mi niso bili všeč, postali všeč.

Kako spodbujate učence k učenju?

Pouk poskušam narediti zanimivejši.

Kateri so vaši hobiji?

Odbojka, rada berem, rada tudi poslušam glasbo.

Kaj bi radi sporočili učencem naše šole?

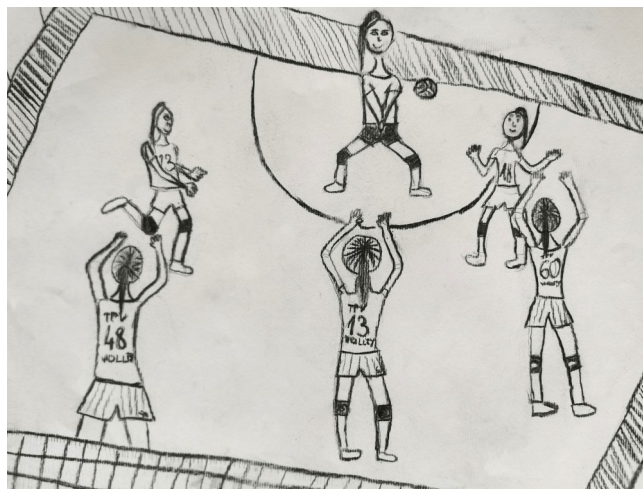
»You are never fully dressed without a smile,« zato se smej vsak dan.

Hvala za vaš čas.

(Jakob Ivanež, 8. b)



Ana Marija Krakar, 7. b



Iza Markovič, 7. a



Špela Kapš, 9. b

MODRI OTOK, Irena Androjna

Knjigo Modri otok je napisala Irena Androjna. Izšla je leta 2023 v založbi Mladinske knjige. Gre za 299 strani dolg roman, ki se ne deli na poglavja, pač pa se z odstavki dogajanje seli iz enega v drug kraj ali čas. Knjiga je napisana v knjižnem jeziku, le tu in tam se pojavi kakšna neknjižna beseda, ki pa je označena z navednicami.

Zgodba v knjigi se najprej zdi čisto normalna, a kaj kmalu se vmes prikradejo nenavadni dogodki. Pisateljica sprva pojasni okoliščine – vsako leto se na novi lokaciji izvede raziskovalni tabor za najboljše učence iz države. Leta 2023 je to bil Modri otok. Dva od treh glavnih junakov – Adrijan in Ernest – postaneta cimra. Tretjo glavno junakinjo, Leno, pa spoznata ob prvem skupnem srečanju mladih raziskovalcev. Ti trije se hitro odločijo, da želijo tabor preživeti v skupni družbi in sklenejo, da bodo za dva tedna postali etnologi. Tu nastopi težava, saj njihovega mentorja še ni in so zato sami. A to premagajo in z raziskovanjem začnejo kar sami. Že prvi dan se jim dogodi čudna izkušnja. Na poti do znane otoške zeliščarke zavijejo v napačno smer in pridejo do starega svetilnika, kjer spoznajo svetilničarja Stiborja, ki oddaja čudno energijo. Vse-



eno se odločijo, da z njim odidejo v svetilnik, tam jih pričaka jedilnica, pripravljena točno za tri, kot bi jih Stibor pričakoval. Po nenavadnem pogovoru, v katerem Stibor govori o nekem kraljestvu, želijo oditi domov, a preden to storijo, Stibor Adrijanu pokloni majhno figurico – morskega konjička, za katerega se kasneje izkaže, da ima posebno moč in da je nevaren. Tu otroci dojamejo, da so se zapletli v nekaj resnega, in čeprav so brez mentorja, svoje raziskovanje nadaljujejo. Vmes spoznajo še eno otočanko, svojo vrstnico Mariso, ki prav tako kot Stibor verjame v kraljestvo neskončne zarje. Med seboj ti štirje odkrijejo povezavo, vsi so namreč odraščali brez pomembnega člana v svoji družini. Zgodba se nato še bolj zaplete, ko etnologi dobijo mentorico Natašo, ta pa je ena redkih, ki verjame njihovi zgodbi. Skupaj nadaljujejo raziskovanje, povezujejo različne dogodke, ugotovijo pomen kraljestva neskončne zarje, svarice in črnega galeba za otočane, kar jih na koncu pripelje do vstopa v kraljestvo samo. Z vstopom v kraljestvo neskončne zarje se četverica sreča s svojimi izgubljenimi prijatelji in očeti v obliki živali. Na koncu jih iz kraljestva reši Marisina babica, zeliščarka Milva, in vse se srečno konča.

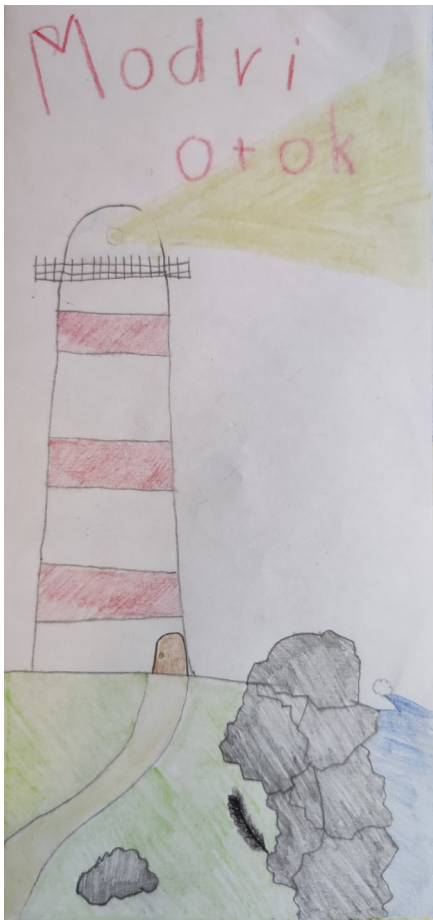
Glavni problem, s katerim se skozi celotno zgodbo srečujejo glavni junaki, je vprašanje, ali kraljestvo neskončne zarje zares obstaja, ali je nevarno, ali je nevaren Stibor in kaj se dogaja z njihovo prijateljico Mariso.

Med branjem me je zgodba zares potegnila vase, bila je zanimiva, predvsem pa me je pritegnilo to, kako dobro je napisana, saj sem si v svoji domišljiji vse lahko zares dobro predstavljal. Ves čas pa so prisotni tudi trenutki, ko sploh ne veš, kaj lahko pričakuješ na naslednji strani knjige, in to me je gnalo, da sem knjigo prebral zelo hitro.

Med branjem se spoznal, da nikoli ne smeš podcenjevati ali precenjevati ljudi, skoraj nikoli niso taki, kot izgledajo na prvi pogled, saj nikoli ne poznamo zgodbe, ki stoji za na novo spoznano osebo.

Knjiga mi je bila zares všeč, saj me je zelo pritegnila. Menim, da je to tako tudi zaradi moje strasti do raziskovanja. Priporočal bi jo vsem bralcem, ki imajo v knjigi radi neznanke in napeto ozračje.

Noel Jug, 9. b



Tilen Sepaher, 7. b



Zemljevid
otoka
Modri
otok



Modri otok je drugi največji od devetih otokov Karlovskega otočja v Jadranskem morju. Meri 47 km². Je ovalne oblike, pravijsko pa tudi, da ima obliko klobučice. Ima okoli 800 mešanih. Zaradi oddaljenosti od celine je otok turistično pravej manevrat, kerdat se poraja iz nevelikajenog manevra, lepim praviim in arheološkimi najdbami. Na njem lahko doživijo neverjetne stvari, saj so mešanih posezani s skrivnostnim morji in praviimi listi.

Na tem otoku boste doživeli pravo pustolovščino, če je v vas kaj pustolovskega duha.



Star svetilnik na otoku



če imate srečo vidite tudi črnega galeba

- Daljnovidnosti
- geologi
 - etnologi
 - ekologi
 - hidrologi
 - astronomi
 - fotografisti
 - kulturniki
 - vsi željni pustolovščin

Gal Legan, 7. b



Iris Pečaver, 7. b



MODRI OTOK
leži v osrčju Jadranskega morja.

Za vse tiste, ki si
želite sprostitve
in avanture!

Odkrijte skrivnosti Modrega otoka,
kjer se dogajajo nemogoče, neobičajne
in v tavnico ravite skrivnosti.

- Znamenitosti:
- Plaže s kristalno čisto vodo;
 - Goreki vrhovi, ki ponujajo veličasten razgled;

Iris Pečaver 7. b

OCENA GLEDALIŠKE PREDSTAVE GORJANCI

Danes, 12. 3. 2024, smo imeli v Osnovni šoli Dolenjske Toplice kulturni dan vsi oddelki od 6. do 9. razreda. Dan se je začel ob 8.20, ko smo si v učilnici ogledali risanko Gorjanci, da smo si lahko lažje predstavljali gledališko predstavo, ki smo si jo šli ogledat. Animirani film je trajal 55 minut, bil je zelo zanimiv in po vsebini zelo podoben predstavi. Ko je bilo konec risanke, smo imeli malico vsak oddelek v svoji učilnici, nato smo odšli ven ter počakali na avtobuse, ki so nas odpeljali do Novega mesta. Ko smo prišli do avtobusne postaje, smo se sprehodili do Kulturnega centra Janeza Trdine. Avtor knjige Bajke in povesti o Gorjancih je Janez Trdina, po katerem se tudi imenuje kulturni center. Predstava je bila narejena po motivih Trdinove knjige in tudi zelo zanimiva, na odru pa so bile le tri igralke, ki so se zelo potrudile. Bila je tudi zelo dobra scena. Ko je bilo konec predstave, smo odšli na avtobuse in se odpeljali nazaj do šole. V šoli pa smo napisali oceno gledališke predstave. Dan je bil zelo zanimiv.

Teja Fink, 9. a

Vsebina se mi je zdela zelo zanimiva zaradi treh oseb, ki so menjale vloge. Glasba je bila usklajena z igranjem. Igralke so dobro opravljale svoje vloge, ker so menjale like. V redu je bilo tudi petje in oponašanje zvokov. Predstavo bi ocenil kot kar v redu, saj drugače ne gledam predstav. Všeč mi je bilo spreminjanje razsvetljave.

Leon Tomažin, 9. a



Vir: Cankarjev dom, Jaka Varmuž

Vsebina gledališke predstave je govorila o knjigi Janeza Trdine z naslovom Bajke in povesti o Gorjancih. Po motivu knjige so bile predstavljene razne zgodbe. Meni je bila najbolj zanimiva Gosposdična.

Govori o grajski gospe, ki je molila, da bi dobila otroke. Kmalu potem je grozno zbolela in v postelji ležala sedem let in sedem mesecev. Želela si je, da bi se lahko sprehajala po Gorjancih, ampak zaradi svojega zdravja ni mogla. Nato sta graščaka neke noči k sebi sprejela gobastega berača. Dala sta mu jesti in piti. Naslednje jutro, preden se je berač odpravil na pot, je grajski gospe podaril gorjanski koren. Ta koren ozdravi vsakogar, četudi samo za sedem let. Grajska gospa se nato sprehaja po Gorjancih in ko pride do tretjega potoka, iz njega spije vodo. Ko popije tretjo kupico, se počuti tako mlado kot takrat, ko se je poročila z grajskim gospodom. Ko se vrne nazaj v graščino, izgleda tako mlada, da je grajski gospod sploh ne prepozna. Imeli so velik obed s kmeti, kjer so proslavili. Zgodbo, oziroma več zgodb, so na odru predstavile tri igralke, ki so z zvočnimi efekti, pripovedovanjem zgodbe in z različnimi efekti luči predstavile dogajanje. Predstava je trajala približno eno uro.

Igralke so vzpostavile tudi stik s poslušalci, saj so nas spraševale razna vprašanja. Vzdušje je bilo prijetno in zanimivo, saj smo imeli na drugačen način predstavljene zgodbe.

Nika Majer, 9. a

Predstava temelji na zgodbah iz knjige Bajke in povesti o Gorjancih. Predstavili so veliko bajk. Najbolj sem si zapomnil bajki Velikani ter Vile. Scena je bila tudi lepa. Manjše umetno grmičevje je predstavljalo gozd in umetno listje travo. Predstavo so igrale tri igralke. Vse so igrale zelo dobro, predstava bi lahko vsebovala več besedila. Ena od igralk je igrala še harfo, ki pa je bila edina zvočna spremljava. Vse tri igralke so imele tudi več vlog. Sama predstava mi je bila zelo všeč.

Jon Novinec, 9. a

LETNI HOROSKOP

OVEN

21. marec—19. april



To leto vas bo zadela zvezda samozavesti, zato vam je to opozorilo, da ne izgubite vsega, kar vam je ljubo. Zaradi svoje radodarnosti boste namreč še vedno priljubljeni. Vaša vztrajnost bo poplačana in cenili vas bodo ljudje, ki vas do zdaj še niso uspeli spoznati. Zaradi svoje samozavesti in notranjega miru boste privlačni za delodajalce, zato bo julij najprimernejši čas za menjavo delovnega mesta.

BIK

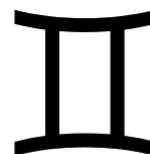
20. april—20. maj



V tem letu boste najsrečnejši horoskopski znak. Vse se vam bo obrnilo na glavo na dober način. Dobili boste mnogo novih prijateljev. Več časa boste lahko preživeli s svojo družino in v šoli vam bo šlo odlično. Postali boste bogati in pomembni, ampak pazite, saj lahko zaradi svoje trme izgubite dobre prijatelje. Dobili boste tudi dodatno žepnino.

DVOJČKA

21. maj—21. junij



Dvojčki ste zelo živahni in ste tudi prave klepetulje, zato vas bo to leto zadela strela tišine, da vas utiša, to pa bo za vas tudi pravi izziv, koliko časa boste lahko tiho (pa vso srečo). Z denarjem vas bo zaneslo, zato pozor, saj boste na lotu zadeli kar okroglih 60 milijonov evrov. Zaradi vaše finančne stabilnosti vas bodo hoteli imeti za kreditno kartico, ampak zaradi vaše briljantnosti jim bo spodletelo. V šoli boste zelo popularni in vaša družina bo zelo ponosna na vas, a na žalost za vas ni čas, da se zaljubite.

RAK

22. junij—22. julij



A ni čudno, da imate trdo lupino, pa ste tako hitro užaljeni? No, za vas se bo letos to končalo in postali boste najmočnejši horoskopski znak po srcu in zato boste zelo ljubljani. Obiskala vas bo vaša prva ljubezen, zato izkoristite naklonjenost zvezd in se prepustite ljubezni! Včasih je treba pokazati tudi svojo mehko plat osebnosti.

LEV

23. julij—22. avgust



Zaradi svojega poguma in bojevitosti boste letos postali glavni poveljnik v mednarodni vojašnici. Dosegli boste veliko zmag in boste postali neustavljivi, pridobili si boste visok ugled. Na svoji poti se boste zaljubili, ampak zaradi svoje službe ne boste imeli časa za ljubezen, do konca leta boste postali samotar. Vendar bo vaša družina zaradi vaših uspehov izjemno ponosna na vas.

DEVICA

23. avgust—22. september



Devica ste zelo umirjena bitja, ki imajo rada čistočo in red. Proti koncu leta pričakujte, da se bo vaš svet postavil na glavo, saj boste srečali nekoga, ki ne bo ustrezal nobenemu od vaših strogih pravil, vendar se boste nesmrtno zaljubili vanj. Kljub temu da vas bo nerviral, se mu ne boste mogli odpovedati. Pri tem pazite na denarnico, saj boste imeli veliko nepričakovanih stroškov. Vedno več časa boste preživeli v službi, saj vam bo zaradi nove ljubezni ostajalo delo.

TEHTNICA

23. september—23. oktober



Ker ste zelo preišljena oseba in se nikoli ne odločite takoj, boste na začetku poletja naleteli na problem, ki bo od vas zahteval pomembno odločitev. Tokrat se odločite na podlagi občutkov, ne pa predolgega tuhtanja, saj vam na koncu ne bo žal. Preživeli boste čudovito poletje v družbi najljubših ljudi, denar ne bo problem, saj ste si z delom in pridnostjo privarčevali kar čedno vsoto.

ŠKORPIJON

24. oktober—21. november



Spustite že svoj strupeni napadalni zadek in se prepustite življenju in ljudem, saj vam nihče noče nič slabega. Sprejmite predlog svojega prijatelja in odpeljita se na najzabavnejše počitnice do zdaj, pazite le, da vas ne oropajo. Pri ljubezni žal ne kaže nič novega, zaenkrat ostajate srečno samski.

STRELEC

22. november—21. december



Strelci vedno vzbudite pozornost vseh ljudi okoli sebe, saj ste spretni v komunikaciji in zelo duhoviti. Vendar ne bodite preveč sproščeni, saj imate v svoji družbi nekoga, ki vam vašo priljubljenost zavida, zato imejte oči na pecljih. Če se boste zares potrudili, boste šolsko leto končali z odličnim uspehom!

KOZOROG

22. december—19. januar



Čeprav vašemu znaku pritiče delavnost in pridnost, je čas, da ob koncu leta nekoliko zadihate in si privoščite kaj sproščujočega in poskrbite zase, saj sicer ne kaže dobro vašemu zdravju. Pojdite stran od telefona in se sprehodite po cvetočih travnikih, seveda ustrezno zaščiteni pred klopi, in pokličite svojo prvo ljubezen. Presenečeni boste, kakšen bo odziv, zato se ne bojte.

VODNAR

20. januar—18. februar



Tako boste leni, da se vam ne bo dalo niti lenariti, zato se takoj spravite k delu, saj so se vam v tem času nabrali kupi nedokončanih domačih nalog in drugih neodložljivih obveznosti. Prekinite verigo poležavanja in buljenja v zaslon ter se osredotočite na trdo delo. Le tako boste lahko rešili, kar se še rešiti da. Ljubezen boste v tem času potisnili na stranski tir, saj boste preleni za zmenke. Pazite na denar, ta vam odteka, ko se tega najmanj zavedate.

RIBI

19. februar—20. marec



Ljudje v znamenju rib se po navadi držite v ozadju in nočete vzbujati pozornosti, a tokrat vas bo neka situacija tako razburila, da boste zbrali ves pogum in na glas povedali, kaj si mislite. Zaradi odlične argumentacije vas bodo ljudje prepoznali kot vodjo delovne skupine, zato vam bodo ponudili novo delovno mesto. Ali ni že čas za korenito spremembo v življenju? Za to vam bo hvaležna tudi vaša ljubezen. Ne bojte se in si zaupajte!

(sestavili Dora Jemaj, 7. b, in Jasmina Kokalj, prof.)

Rog



I. 1953-54

Blizu se Dan republike.

Blizu se Dan republike - dan rojstva FRLJ - največji naš državni praznik. Zato naj 29. november ne je še tem pomembnejši, ker lo letos minilo deset let, kar je bilo II zasedanje AVNOJ, ki je sprejelo resolucije naše mlade in neodvisne gospodarstva nove Jugoslavije. Da bomo ta praznik lepše praznovali, pripravimo dijake naše gimnazije lep kulturni program, ki ga bomo izvedli 29. novembra na prireditvi na naše terpišče in okolisko prebivalstvo! Sklepnimo se pripravi recitacij, pesmi in vajalnih vaji!

Uredniški odbor

Anketa za naslov našega lista.

Predlog	I.a	I.b	I.c	II.a	II.b	III	IV	skupaj
Plamen	4	-	4	-	6	2	1	20
Horva	10	-	12	-	-	7	-	29
Rog	7	34	2	32	27	18	24	144
Naš list	5	2	13	-	-	-	-	20
Korija	1	-	-	-	-	-	-	1
	30	36	31	32	33	27	25	214

Ker je največ glasov dobil Rog, je našemu listu ime Rog.

Uredniški odbor

Nekaj o Rogu.

Ista je bila
prva številka Rogu.
A kadar to vidiš,
naj ne misliš,
da krajšega.

Predno smo se resnično
za to ime,
je klopote
in brca dobil,
kadar imo „Rog“ mi odobrili.

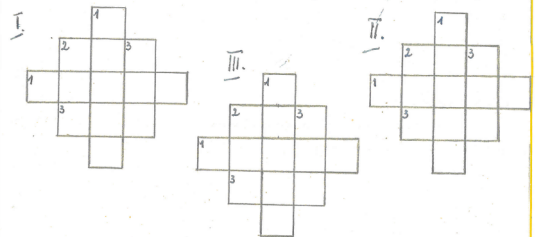
Č Rogu najdete
zabotne, misli
zgodbe in pa popevke,
a največje je priznanje čela
Instituta „Kabarvija na Bella“.

Kedaj se pripravljajo,
da priide na dan
že druga številka
in možno stran
bodo pesniki in pisatelji mladi
splohni tako,
da brali jo bomo radi.

Kolona Drago, III. r. gimn.

Nagrada križanka

Kar ste si želeli, to imate! Uvedli smo v naš list tudi nagrado križanke. Tretje so kar tri, dani so kratke. Kdor reši se tu, mu lahko dodali žreb za nagrado žepni kolesarček za toliko leto 1953/54. Nagrad ži reš. - Rešene križanke pa oddajte uredniškemu odboru do 6. januarja 1954. V naslednji številki bomo objavili izid žrebanja.



I. Vodovarno in napajanje:

1. obzornik
2. glavno mesto evropske države
3. poljska rastlina

II. Vodovarno in napajanje:

1. obzornik
2. vrhunska kraljica
3. tekstilna rastlina

III. Vodovarno in napajanje:

1. sluzi v vojaki
2. dilo karta
3. matematična operacija

Janko Šonj, III. r. gimn.

***Glasilo Osnovne šole
Dolenjske Toplice***

